

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΖΩΗ

Ο ΔΑΓΚΕΙΟΣ ΠΥΡΕΤΟΣ

Ο ΔΑΓΚΕΙΟΣ ΚΑΙ Η ΤΡΙΗΜΕΡΟΣ

Ο διευθυντής της υγειονομικής υπηρεσίας Αθηνών κ. Ν. Μακρίδης ανακοίνωσε τα ακόλουθα σχετικά με την επέκτασιν της επιδημίας :

« Η επιδημία του δαγκείου εξελίσσεται προς τέρμα της. Μετ' όλων ο δαγκίος θα εκλείψει. Το γεγονός αυτό καθόσον ο παθών άπαξ αποκτά διά τινος αιώνος ανόσιον. Εάν υπάρχουν περιστατικά τα οποία εξακολουθούσαν ή χαρακτηρίζονται ως δεύτερα προσβολή του δαγκείου δεν πρέπει να θεωρηθούν ως δεύτερα προσβολή, αλλά ως εκδηλώσεις περιπτώσεως ή νόσου τινός επελούσης κατά την ανάρρωσιν εκ του δαγκείου λόγω μη επαρκούς προσφύλαξης.

« Δεν πρέπει να συγχέεται προς τον δαγκίον ο τριήμερος πυρετός ο οποίος έχει προσβολή πλείστους και ο οποίος οφείλεται εις την σκίαση υπό το όνομα «φλεγμονώδους παθολογίας». Είναι λίαν παρεμφερής προς τον δαγκίον και εξ αυτού εξηγείται ότι πλείστοι τον παρεξηγούν και τον χαρακτηρίζουν ως δαγκίον. Εισβάλλει απότομος, έχει έντονη εξάνθημα, συνοδεύεται με πόνο εις τας αρθρώσεις και είναι σταθερός από θερμοκρασίαν, όπως ακριβώς και ο δαγκίος, άφρον μάλιστα και αυτός άρκετην υπερκόπωση.

« Είς τους πάσχοντες από τον πυρετόν αυτόν έτυχε να εφαρμοσθώ η μέθοδος των θερμικών λειμώνων και η μεθόδω ταχέως βελτίωσε, καθόσον ο πυρετός δεν διαρκεί πλέον των τριών ημερών.

« Επιδή η νόσος είναι τελείως άσχετος προς τον δαγκίον, ο παθών τριήμερον δύναται να προσβληθώ από δαγκίον και αντιστρόφως ο δαγκίος μπορεί να προσβάλλεται και από τριήμερον.

« Ο τριήμερος πυρετός ύπηρχε παντοε. Δεν δίδεται όμως εξακριβωτή σημασία διότι δεν έχει βεβαιώς επιπολασία. »

ΤΑ ΛΑ-ΓΚΑ ΦΑΡΜΑΚΕΙΑ

Κατόπιν συνεργασίας του ύφυργου της Υγείας κ. Δοξιάδη μετά των κ. κ. Βλαβιανού και Παπαμιχάου άπερασίθη άπως άρχισή η λειτουργία λαϊκών φαρμακείων εις τα οποία θα καταφύγουν οι άποροι άσθενείς διά να λαμβάνουν τα άναγκαία διά την θεραπείαν των φάρμακα.

Ο κ. Δοξιάδης μετά του άρχιτροφου του δήμου κ. Παπαμιχάου ήρχισαν από ήμερον επιθεώρησιν των διαφόρων τομέων ίνα αντιληφθούν και εξ ιδίων την ύγεινίαν κα-

τάσασιν αυτών και λάβουν τα κατάλληλα μέτρα διά την καθαριότητα της πόλεως.

ΕΙΣ ΤΑ ΤΑΧΥΔΡΟΜΕΙΑ

Η ένωσις των Τ. Τ. Τ. δι' έγγραφου της προς το τμήμα του δήμου γνωστοποιεί ότι τα 79 α)ο των μιλών της προσεβλήθησαν από τον δάγκιον και παρακαλεί άπως αποσταλούν ιατροί του δήμου προς επίσκεψίν των.

Ο κ. Βλαβιανός διέταξε τους ιατρούς του ήμου άπως παράσχουν ιατρικήν περίθαλψιν εις τους άνωτέρω άσθενείς.

ΓΕΝΙΚΗ ΑΠΟΚΕΝΤΡΩΣΙΣ

Έδρον της κυβερνήσεως άπως γίνη άποκέντρωσις όλων των υγειονομικών υπηρεσιών.

Ο κ. Δοξιάδης προς τούτους, έκθέτον τον πρόγραμμά του, άνέφερεν εις τον κ. Βενιζέλον ότι θα επιδιώξη την ίδρυσιν επιστημονικού γραφείου στατιστικής, άπολύτως άπαραίτητον διά την παρακολούθησιν και καταπολέμησιν των διαφόρων νόσων.

Προς τον σκοπόν επίσης της προλήψεως και καταπολέμησεως των διαφόρων νόσων, ο κ. ύφυργος θα επιδιώξη τον καθαρισμόν υγειονομικού σώματος από καλούς έπιστήμονας, άποστελλομένους προς τούτο εις το έξωτερικόν νέων ιατρών άπως τελειοποιηθούν. Διά την επίτευξιν τούτου θα ζητησώ ο κ. Δοξιάδης την ένίσχυσιν μεγάλης έν Οδασιακής άργανώσεως σκοπόν έχούσης την μόρφωσιν και άποστολήν υγειονομικών υπαλλήλων εις άς χώρας δεν υπάρχουν τούτοι.

ΤΑ ΗΜΕΡΟΜΙΣΘΙΑ ΤΩΝ ΔΑΓΚΕΙΟΠΑΘΕΤΩΝ

Ο κ. Χρηστομάνος άνεκοίνωσε ότι εύρίσκει δίκαιον το αίτημα των σιδηροδρομικών οι οποίοι εξήτησαν άπως μη κρατώνται έξαιρετικώς διά την περίοδον της επιδημίας του δαγκείου, τα τέσσαρα ήμερομίσθια ήμερών άσθενείας ως όριζε σχετικόν νομοθετικόν διάταγμα, έκδοθέν επί ύπουργίας του κ. Βαλαά.

Τό ύπουργείον θα συστήσ ηδη ύπ' εύθύνην του εις τας άιτίας να πληρώσουν εις τους άσθενούντας υπαλλήλους όλα τα ήμερομίσθια, θα νομιμοποιήσ δέ την τωαύτην άπόφασιν εκ των ύστερων, περιλαμβάνον εις τον κανονισμόν τον όποιον θα ύποβάλ η εις την Βούλην σχετικόν διάταξιν.

ΠΕΝΘΗ

Μετά λύτης πληροφορούμεθα τον θάνατον του Νικολάου Κ. Κωσταντινίδη, πατρός του συνεργάτου μας κ. Πάβλου Ν. Κωσταντινίδη, έπισυμβάντα έν Αθήναις την 27ην του παρελθόντος μηνός.

Η σύνταξις του « ΑΓΩΝΟΣ » έκφοράζει εις την οικογένειαν του μεταστάντος τά θεομά της συλλυπητήρια.

ΣΟΒΑΡΑ ΜΕΤΡΑ ΚΑΤΑ ΤΗΣ ΛΗΣΤΕΙΑΣ

Ο γενικός γραμματέας του ύπουργείου της Δικαιοσύνης κ. Κασσίμης παρέδωκεν ήδη εις τον ύπουργόν το σχέδιον περί άπλουστεύσεως της διαδικασίας διά την δίωξιν της ληστείας, προκειμένου ο κ. Πετρίδης να εισηγηθώ σχετικώς εις το ύπουργικόν Συμβούλιον κατά την προσεχή αυτόν συνεδρίαν.

Κατά τας πληροφορίας μας, το νομοσχέδιον τροποποιεί διατάξεις της Ποινικής Δικονομίας καθ' όσον άφορώ την διαδικασίαν επί άδικημάτων ληστείας, έκβιασμού και άρπαγής. Καθορίζει δηλαδή σύντομον διαδικασίαν, φθάνει δέ μέχρι του σημείου να θέτη δι' όρισμένας περιπτώσεις, χρονικόν όριον τεταταισμού αυτής και διεξαγωγής της δίξης δέκα πέντα ήμερών. Περί έκβολής άσθηροτέρων ποινών το νομοσχέδιον δεν άναφέρει, κριθέντος ότι αι προβλεπόμεναι υπό των καμένων νόμων ποιναι είναι άρκετα άσθηραι, άρκει να επιβάλλονται, να έκτελούνται και να μη χαρίζονται.

ΕΥΤΥΧΕΙΣ ΠΡΟΣΠΑΘΕΙΑΙ

Η γνωστή λογία Ελληνίς Πέτη Σταύρου, έξαδελφή του Αργύρου Εφταλύτη, ήθέλησε να ζωντανεύσ η εις το Ελληνικόν Θέατρον των Αθηνών γαλλικόν έργο του 17ου αιώος. Μόλις η ήδεια έρρίφθη εις το μέσον από τον γνωστόν κριτικόν κ. Μπιντόν και η Πέτη άνέλαβε να παρουσιάσ η εις το Ελληνικόν κοινόν την Ανδρομάχην του Ρακίνα. Ο άγνός της ένδοξιασμός προδικάσκει θερμά συγχαρητήρια εκ μέρους έκείνων οι όποιοι άνυποπόλουν τωαύτην πνευματικόν επικοινωνίαν Παρισίων — Αθηνών, και εύχονται το παράδειγμα της να εύρη και άλλους μιμητάς.

Η ΕΦΑΡΜΟΓΗ ΤΗΣ ΑΠΟΚΕΝΤΡΩΣΕΩΣ

Είς το ύπουργείον των Εσωτερικών επιτελείται η προκαταρκτική έργασία διά την εφαρμογήν της άποκεντρώσεως.

Κατά τας αντιλήψεις του κ. ύπουργού των Εσωτερικών, είναι άπαραίτητος, ιδίά έν τας Νέας Χώρας, η εφαρμογή αυτή της αυτοδιοικήσεως, βαθμιαίως όμως. Κατ' άρχάς θα δοθούν εις τας Κοινότητας, μικρά δικαιώματα. Είτα δέ έν τη εξέλει, θα αυξάνονται ταύτα.

Ο ΣΤΡΑΤΟΣ ΚΑΙ ΑΙ ΕΠΙΔΗΜΙΑΙ

Τό ύπουργείον των Στρατιωτικών συνιστά άπως δόσας παρατηρείται επιδημία οι όπλται και οι άξιωματικοί έμβολιάζονται διά των ένδεικνυμένων όρρων, χωρίς να φέρουν άντιρρήσεις άτινες ένδέχεται να άποβαίνουν εις θάρος των και εις θάρος της θγείας του στρατεύματος.

Ο ΙΑΤΡΟΣ Σ. ΓΙΑΤΣΑΡΩΝΗΣ

111, RUE DE ROME

Λέγεται Τρίτην, Πέμπτην, Σάββατον από 2 — 4 μ. μ. Τηλέφ. : Galvani 32-13

ΤΟ ΙΔΡΥΘΕΝ ΤΟ 1912

ΔΙΚΗΓΟΡΙΚΟΝ ΓΡΑΦΕΙΟΝ

Χ. ΚΑΛΛΙΑ

Μόνον έν Παρισίοις Ελλήνος δικηγόρος πουρά τή Πρωτοδικείω, Εφετείω και Αρεώ Πάγφ.

ΣΥΜΒΟΥΛΑΙ

CERTIFICATS DE COUTUME ΔΙΚΕΠΕΡΑΙΩΣΙΣ ΠΑΣΗΣ ΔΙΚΑΣΤΙΚΗΣ ΥΠΟΘΕΣΕΩΣ ΚΑΙ ΠΑΝ ΣΥΜΒΟΛΑΙΟΝ

ΥΠΗΡΟΦΟΡΙΑΙ

ΔΙΑ ΤΑΣ ΑΠΟΖΗΤΗΣΕΙΣ

Λέγεται : 10-13 κατ' έκάστην.

18, AVENUE CARNOT (Etoile) — PARIS

ROBERT RENAULT

29, Avenue d'Italie, PARIS — Metro : Italie — Telephone : Gobelin 37-38

Νομικόν Γραφείον, ίδρυθέν τή 1857. Αναλαμβάνει την ταχύντην διεκπεραίωσιν και έξομάλυνσιν πάσης δικαστικής άποθέσεως. Σύνταξις συμφωνητικών και Συμβολαίων. Έπίσης και παντός είδους Ασφάλειας.

Levant-Express	Κάθε Τετάρτην	Αναχώρησις ταχύντην εκ	Κάθε Σάββατον	Paris-Marseille
	το	ΒΡΙΝΔΗΣΙΟΥ	ή	
		την 18ην ώραν		
		ΦΡΙΝΤΩΝ		ΜΥΚΑΛΗ
		Τό πασίγν., ταχύπλ. και πολυτελέστατον Ατ)όλιον Υίών Δ. Γυλλέση		Τό ταχύπλ. και πολυτελέστατον Ατ)όλιον της Αττολικής Μανδαφούνης
		Δ' Εισιτήρια και Άποσκευάς, άπευθυνόν : Παρίσιοι : Κ. Π. Νικολάδης, 22, rue Hector Malot (παρατελείας της Gare de Lyon : P. L. M.). Τηλέφ. : Diderot 09-66 — Τηλέγρ. Διεθ. : LEVEXPRESS.		

ΤΑ ΖΗΤΗΜΑΤΑ ΕΙΣ ΤΗΝ Κ. Τ. Ε.

Ανεγράψαν τελευταίως πληροφορίες περί ενεργειών Ελληνικών παρά τη Κοινωνία των Εθνών προς τροποποίησιν του πρωτοκόλλου της Γενεύης διά την Εξδοτικήν Τράπεζαν, χάριν της εφαρμογής του γνωστού σχεδίου του κ. Βενιζέλου περί καλυμ-

ματός. Εξ άσφαλούς πηγής πληροφορούμεθα ότι, η άνωτέρω είδησις δεν εινε άκριβής. Είς τη Κοινωνίαν ούτε νύξ ειγένετο προς τροποποίησιν του πρωτοκόλλου, ούτε και θα ή'ο'αδήποτε ενεργεία κατά την παρούσαν σύνοδον.

ΔΑΝΕΙΑ ΔΙΑ ΚΟΙΝΩΦΕΛΕΙΣ ΣΚΟΠΟΥΣ

Δημοσιεύεται διάταγμα διά του όποιου έτρέπεται εις το Ταμείον Παρακαταθηκών και Δανείων να παραχωρή δάνεια εις διαφόρους άνωμόνους έταιρείας προς έκτέλεσιν έργων κοινωφελών σκοπών.

Τό ποσόν των παραχωρουμένων δανείων να κανονίζεται υπό του Διοικητικού Συμβουλίου του Ταμείου.

Ο ΔΗΜΟΣ ΑΘΗΝΩΝ ΜΕΓΑΛΑ ΕΡΓΑ

Κατά την συνεργασίαν του με τον κ. πρωθυπουργόν, ο ύφυργος της Υγείνης άνέφερεν εις αυτόν ότι κατά τας εις διάφορα σημεία της πόλεως ειδικάς περιόδους του, διεπίστωσεν ότι η παρούσα άκαλύπτων ρευμάτων πληρών από τρομεράς άκαθαρσίας δημιουργεί κατάστασιν έξαιρετικώς επικίνδυνον διά την ύγεινίην κατάστασιν της πρωευούσης.

Ο κ. Δοξιάδης, ετόνισεν εις τον κ. Βενιζέλον, ότι έφ' όσον αι νοσογόνοι αιτιαί εστί η έξακολούθησιν να ύφίστανται, οδδεμία άποτελεσματική ενεργεία ήμπορεί να γίνη διά την έξασφάλισιν της ύγείας της πόλεως και ότι άντιθέτως θα ύφίστανται διαρκώς κίνδυνον εμφάνισσεως χειρότερων επιδημιών.

Εισηγήθη άκολούθως εις τον κ. πρωθυπουργόν ότι εινε άπόλυτος η άνάγκη να άρχίσουν άμέσως τα άπαιούμενα έργα, διά τα όποια και το κράτος έχει καθήκον να βοηθήσ η τον δήμον Αθηναίων.

Η ΕΘΝΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

Η λειτουργία των Αναγνωστηρίων της Εθνικής Βιβλιοθήκης η οποία, λόγω της άσθενείας μεγάλου άριθμού των υπαλλήλων ης έν δαγκίον, εχεν επί τινας ήμερας διακοπή, έπανελήφθη κανονικώς από της Δευτέρας 3ης Σεπτεμβρίου.

ΧΕΙΡΟΥΡΓΟΣ — ΟΔΟΝΤΟΓΑΤΡΟΣ

Γ. ΤΣΑΚΟΥΡΗΣ

50, Rue de Babylone — PARIS (7e)

Λέγεται κατ' έκάστην από 2-7 μ. μ.

13393133130 μετ' ημερ.

ΝΕΟΝ ΕΛΛΗΝΙΚΟΝ ΕΣΤΙΑΤΟΡΙΟΝ

« Η ΜΙΚΡΗ ΜΟΝΗΜΑΡΤΗ »

Α. ΔΙΑΔΑΛΙΝΑ

9, rue de la Tour d'Auvergne

PARIS (9e)

Θα εύρετε όλα τα δαύματα της Ελληνικής Μαγειρικής : Γαρυβέτσι, Ντολμαδέσια, Φαρίκα, Πλάκα και τα εύγευστα λαδερά. Ζαχαροπλαστική πλουσιώτατη. Μπακλαβάδες, Γαλατοπούς, γενα κ.λ.π. κ.λ.π.

ΕΙΣ ΤΟ ΘΕΑΤΡΟΝ ΤΩΝ « ΦΩΝΙ ΝΤΡΑΜΑΤΙΚ »

ΤΗΝ 29 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ ΘΑ ΔΟΥΘΗ

Υ Π Ο :

ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΟΣ ΗΘΟΠΟΙΟΥ

Κ. ΠΑΛΑΙΟΛΟΓΟΥ

ΜΕΓΑΛΗ

ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΗ

ΠΑΡΑΣΤΑΣΙΣ

ΤΗ ΣΥΜΠΡΑΞΕΙ ΤΩΝ ΚΑΛΛΙΤΕΡΩΝ

ΓΑΛΛΙΚΩΝ ΘΕΑΤΡΙΚΩΝ ΔΥΝΑΜΕΩΝ

ΛΕΠΤΟΜΕΡΕΙΑΣ ΕΙΣ ΤΟ ΠΡΟΣΕΧΕΣ

LE CARILLON

30, Bd Bonne Nouvelle, 30

Νέον Πρόγραμμα :

« Η ΕΚΔΙΚΗΣΙΣ ΤΟΥ ΚΡΙΜΧΙΑ »

συνέχεια της ταινίας

« Ο ΘΑΝΑΤΟΣ του ΣΗΚΡΙΑ »

Ο ΚΛΑ-Ι-ΝΡΟΤΖ

εις τον ρόλον του βασίλειος ΑΤΤΙΛΑ

ΣΑΡΑΩ (συνπλήρωμα).

WAGRAM - AUTO

ΔΙΔΑΣΚΕΙ ΕΠΑΝΩ ΣΕ

ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΑ ΕΤΟΥΣ 1928

και κατορθώνει την έπιτυχίαν άδειας κυκλοφορίας. — Πλήρες μάθημα ή χωριστά μαθήματα από 15 φρ.

63, Av. Gde-Armée — Passy 79-43

Δ. ΚΑΡΑΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ

Διευθύνος

16, rue Vauvengues — Paris (18e)

Αναλαμβάνει παντός είδους υποθέσεις σχετικώς με τας εγκαταλειμμένας περιουσίας των προσφύγων άνταλλαξιόνων και άνεκασθεν Ελλήνων ύπνρων υποδολην δηλώσεων άποζημιώσεων, εισαγωγών επιδικασθέντων ποσών σύνταξιν και μετά φρασιν έγγραφων εις την Ελληνικήν, Γαλλικήν και Τουρκικήν, κ.λ.λ. ΔΙΑΘΕΤΗ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΙΑΣ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ ΚΑΙ ΚΩΝ)ΠΟΛΕΙ. Λέγεται κατ' έκάστην, 7-9 μ. μ. Σάββατον, 2-5 μ. μ.

Η ΘΕΡΑΠΕΙΑ ΤΟΥ ΔΙΑΒΗΤΟΥ

Θεραπεία ριζική και επιστημονική με τας « κασές » και την μέθοδον του καθηγητού : (ORSOL)

Συγκεντρώνει τας τελευταίας ιατρικάς έφευρέσεις. — Τιμή ή μόνον 25 φρ. διά την θεράπειαν ένός μηνός. — Αποστέλλεται ταχυδρομικώς.

Γενική Αποθήκη : PAGANI, 62, Boulevard de la Blancarde, MARSEILLE.

ΕΛΛΗΝΙΚΟΝ ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΟΝ ΥΓΙΕΙΝΗΣ

ΕΛΛΗΝΙΚΟΝ ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΟΝ ΥΓΙΕΙΝΗΣ

ΕΛΛΗΝΙΚΟΝ ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΟΝ ΥΓΙΕΙΝΗΣ

ΕΛΛΗΝΙΚΟΝ ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΟΝ ΥΓΙΕΙΝΗΣ

ΕΛΛΗΝΙΚΟΝ ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΟΝ ΥΓΙΕΙΝΗΣ

ΕΛΛΗΝΙΚΟΝ ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΟΝ ΥΓΙΕΙΝΗΣ

ΕΛΛΗΝΙΚΟΝ ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΟΝ ΥΓΙΕΙΝΗΣ

ΕΛΛΗΝΙΚΟΝ ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΟΝ ΥΓΙΕΙΝΗΣ

ΕΛΛΗΝΙΚΟΝ ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΟΝ ΥΓΙΕΙΝΗΣ

ΕΛΛΗΝΙΚΟΝ ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΟΝ ΥΓΙΕΙΝΗΣ

ΕΛΛΗΝΙΚΟΝ ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΟΝ ΥΓΙΕΙΝΗΣ

ΕΛΛΗΝΙΚΟΝ ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΟΝ ΥΓΙΕΙΝΗΣ

ΕΛΛΗΝΙΚΟΝ ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΟΝ ΥΓΙΕΙΝΗΣ

ΕΛΛΗΝΙΚΟΝ ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΟΝ ΥΓΙΕΙΝΗΣ

ΕΛΛΗΝΙΚΟΝ ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΟΝ ΥΓΙΕΙΝΗΣ

ΕΛΛΗΝΙΚΟΝ ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΟΝ ΥΓΙΕΙΝΗΣ

ΕΛΛΗΝΙΚΟΝ ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΟΝ ΥΓΙΕΙΝΗΣ

ΕΛΛΗΝΙΚΟΝ ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΟΝ ΥΓΙΕΙΝΗΣ

ΕΛΛΗΝΙΚΟΝ ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΟΝ ΥΓΙΕΙΝΗΣ

ΕΛΛΗΝΙΚΟΝ ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΟΝ ΥΓΙΕΙΝΗΣ

ΕΛΛΗΝΙΚΟΝ ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΟΝ ΥΓΙΕΙΝΗΣ

ΕΛΛΗΝΙΚΟΝ ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΟΝ ΥΓΙΕΙΝΗΣ

ΕΛΛΗΝΙΚΟΝ ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΟΝ ΥΓΙΕΙΝΗΣ

ΕΛΛΗΝΙΚΟΝ ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΟΝ ΥΓΙΕΙΝΗΣ

ΕΛΛΗΝΙΚΟΝ ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΟΝ ΥΓΙΕΙΝΗΣ

ΕΛΛΗΝΙΚΟΝ ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΟΝ ΥΓΙΕΙΝΗΣ

ΕΛΛΗΝΙΚΟΝ ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΟΝ ΥΓΙΕΙΝΗΣ

ΕΛΛΗΝΙΚΟΝ ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΟΝ ΥΓΙΕΙΝΗΣ

ΕΛΛΗΝΙΚΟΝ ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΟΝ ΥΓΙΕΙΝΗΣ

ΕΛΛΗΝΙΚΟΝ ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΟΝ ΥΓΙΕΙΝΗΣ

ΕΛΛΗΝΙΚΟΝ ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΟΝ ΥΓΙΕΙΝΗΣ

ΕΛΛΗΝΙΚΟΝ ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΟΝ ΥΓΙΕΙΝΗΣ

ΕΛΛΗΝΙΚΟΝ ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΟΝ ΥΓΙΕΙΝΗΣ

ΕΛΛΗΝΙΚΟΝ ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΟΝ ΥΓΙΕΙΝΗΣ

ΤΑ ΕΚΑΤΟΧΡΟΝΑ

... » Ποτέ παρόμοια φωνή δεν ξανακούστηκε στην Εδωρική λέγει ο Ρομάν Ρολάν μιλώντας για την επίδραση του μεγάλου συγγραφέα.

Η ανήμερη για δημιουργία μεγαλοφυΐα του είχε απλόηση θριαμβευτικά επάνω στους

Ο Τολστόν και η κόρη του Αλεξάνδρα στο πάνω.

δύο κόσμους της Ανατολής και της Δύσης, σφρώνοντας πεισματικά και άνιμα όλα τα μεγάλα προβλήματα μπρος στην μοναδιαία παγκόσμια συνείδηση. Το άδολο και η οσία του έργου του συζητήθηκε και θα συζητείται αιώνια μέσα στα στενά του σύγχρονου σύνορα. Η αλαργιστική της κατανόησης εποχής, ύστερ' από το ξεσπάδωμα των ανθρώπων θα μπορούσε να δείξει σε άλλες γενεές οδύνη την όλη του λυτρωτή. Από πολύ κοντά, εξετασμένη κομμάτιασά και δίχως ολοκληρωτικό άγκυλωμα της απεραντοσύνης και πολυμερής αυτής προσπάθειας του, είναι πολύ δυνατό να μάς δείχνει αντυρικά τα σύνορα της ασημένιας μας κοιτίδας σύνθεσης.

Μέσα στα άλλα ένα συζητήσιμο κομμάτι, κ' η βασική θεωρία του της παθητικής υπαγωγής στο κακό. Σ' αυτό πρέπει να τονισθεί πως ο Τολστόν ποτέ του δεν φαντάστηκε παρόμοια υποταγή στο κακό, το θάνατο, όσο κι αν αποφανή σε μερικούς παράξενο, ήτανε υπέρμαχος της καταπολέμησης του κακού — με μόνη τη διαφορά πως για καλύτερο μέσο της τέτοιας καταπολέμησης νόμιζε την παθητική στάση. Δεν ήταν ζήτημα άρχης, παρά ζήτημα εχτίμησης μέσων. Και πραγματικά, όπως θέλουμε να πιστέψουμε, στο 1906 όταν άπνυσε η πρώτη επαναστάση εναντίον του Τσάρου κ' αυτοκρατορικές τιμωρήτριες στρατιές άρραγίζανε αλάνητα τον παραζαλισμένο λαό, λένε πως ο Τολστόν φώναζε « Εξ δ' ι κ η σ η ». Ποιος θα πει την αλήθεια; Τα παιδιά του που ρωτήσαμε, σούπασαν στο ρώτημα μας. Είπατε ένα πρόγραμμα ξαίρουσε πως μιά και δεν εμπόδιζε ζήτημα άρχης, παρά μόνο, όπως είπαμε παραπάνω, ζήτημα μέσων, ή αναθεώρηση των τελευταίων, μέσα στο ξεσπάδωμα κομμουνιστικών γεγονότων — φυσική και πολύ πιθανή. Άλλωστε εκείνος δεν ήτανε τολστοϊστής αλλά κάτι περισσότερο: ήτανε μονάχα Τολστόν.

Θέλοντας να παραθέσουμε κάτι σε όσα γράφθηκαν στην ελληνική για τον Τολστόν επισύχμα από την κόρη του την κυρία Τατιάνα Σουγκρινά Τολστόν, λίγες μέρες πριν φύγει για το μακρινό της ταξίδι στο Βέλγιο και στην Αμερική, ένα όρθρο γραμμένο ειδικά για τον « ΑΓΩΝΑ ». Πολλές φορές μ' έχει μιλήσει για την άπειρη δόξα του πατέρα της: θρησκεία, παιδαγωγικά, φιλοσοφία, κοινωνικά ζητήματα, αστρονομία κλπ. Στο σημερινό της άρθρο μ' άρεσε την μεγάλη του αγάπη για την ελληνική γλώσσα και πόσο ακριβά κόντευε να του στοιχίσει ο μανιασμένος του πόθος να την μάθει το γρηγορότερο.

Ο ΤΟΛΣΤΟΝ ΚΑΙ ΤΑ ΕΛΛΗΝΙΚΑ

ΑΡΘΡΟ ΤΗΣ ΚΟΡΗΣ ΤΟΥ ΤΟΛΣΤΟΝ ΓΡΑΜΜΕΝΟ ΓΙΑ ΤΟΝ « ΑΓΩΝΑ »

Τον χειμώνα του 1870—71, ο πατέρας μου διδίστηκε στην εκμάθηση της Ελληνικής γλώσσας. Από τα χαράματα ως τη βαθεία νύχτα διάβαζε και μετάφραζε τους κλασικούς. Όπως πάντα, δεν μιλούσε παρά για την ευχάριστη του απασχόληση και το βράδυ όταν μαζεψόμαστε γύρω του μ' άφαιλε τον ένθουσιασμό του για την ελληνική γλώσσα.

Όταν έρχοτανε κανείς από τους φίλους του πατέρα, τους ανάγκαζε να τον εξετάζουμε στη μετάφραση από τα ελληνικά στα ρουσικά κι από τα ρουσικά στα ελληνικά.

Θυμίζω, το σκυμμένο σώμα του απάνω στο βιβλίο, το έντατικά προσεχτικό πρόσωπο και τα σηκωμένα φρύδια, όταν δεν μπο-

ρούσε να θυμηθώ μονομιάς καμμία ελληνική λέξη.

Τον Δεκέμβριο του 1870 γράφει στον ποιητή Φέτ πως από το πρωί ως το βράδυ σπουδάζει τα ελληνικά... « Τίποτε δεν γράφω, παρά μόνο σπουδάζω ».

Δεν πίστευε όμως ο Φέτ πως ο πατέρας θα κατόρθωνε να μάθει μόνος του μιά τόσο δύσκολη γλώσσα, κ' έλεγε στους φίλους του πως δίνει το πετόι του — περγαμνή για ο διπλωμα του Τολστόν στα ελληνικά αν καταφέρει να τα μάθει.

« Τό πετόι σας που τόσο πρόθυμα το στοιχηματίζετε — περγαμνή για το διπλωμά μου, βρίσκεται σε κίνδυνο » γράφει ο πατέρας στον Φέτ... Απίστευτο πρόγραμμα και περιεργο, μελέτησα τον Ξενοφώντα και τώρα τον διαβάζω « α λ ί β ο υ β έ ρ ο »... Πόσο ήμια εύτυχης για την παραξενιά αυτή που μου έστειλε ο Θεός πρώτ' απ' όλα στην ελληνική γλώσσα, βρήκα αληθινή ήδονή. Δεύτερο — έχω πιά πειστή, πως απ' όλη την πεντάμορφη απλότητα, απ' όλα τα αληθινά — πεντάμορφα όσα έχει δώσει ο άνθρωπος λόγος — τίποτα δεν ήξερα, όπως κι όλοι οι άλλοι που κι αν ίσως ξαίρουν κάτι, δεν το νιώθουν. Τρίτο πως μιά που έμαθα την ελληνική γλώσσα, ποτέ δεν θα μου είναι πιά δυνατό να γράφω πράγματα τιποτένια... Για τ' όνομα του Θεού — εξήγησέ μου — γιατί κανείς να μη ξαίρει τους μύθους του Αϊσώπου, ούτε τον θαν-

Ο Τολστόν με τον Μέτσοβ. « Ορθός ο πιανίστας Τσολντένβέιζερ ».

μάσιο Ξενοφώντα, τι να πω για τον Πλάτωνα, τον Όμηρο... »

Η κριτική αυτή του στοιχίσε πολύ ακριβά. Τσάρισε τις δυνάμεις του, λυσασμένος στα δλονύχτια μαθήματα, κι έπεσε με μιάν ακατανόητη άρρώστια. Η μητέρα μου άνησυχούσε πολύ και τον έστειλε στους γιατρούς της Μόσχας.

Ο πατέρας υπάκουσε και πήγε στη Μόσχα, στον καλό του φίλο και ξεκουσμένο γιατρό της εποχής εκείνης Ζαχαρίν.

Τον Ιούνιο του 1871 γράφει στον Φέτ: « Είναι πολλές φορές που δεν σ' άρεσε να γράφω και δεν ήρθα να σ' άς δώ, γιατί ήμουν και είμαι άρρωστος, — κι εγώ δεν ξέρω από τί — κάτι πολύ κακό ή πολύ καλό, έξαφτάει πως πρέπει να τ' όνομάσουμε το τέλος. Πεσμένες οι δυνάμεις μου, καμμία ανάγκη ούτε όρεξη για τίποτα, παρά μονάχα για μιά γαλήνη, που μου λείπει... »

Ο Ζαχαρίν έδειξε ζωηρότατο ενδιαφέρον για την κατάσταση του πατέρα, τον συμβούλεψε να τραβήξει γραμμή στις στέπες της Σαμάρας, να ζήσει εκεί μερικές εβδομάδες ζωής ολόκληρα ξένιαστη, να πιη ολογατήσιο γάλα και να ξεκουραστή.

Ο πατέρας πήρε μαζί του τον γυναικά-δεσφό του, τον θείο του Στέφο Μπέρις και έφυγε για τη στέπα.

Τό καλοκαίρι του 1871 ο Τουργκένιεφ έγραψε στον Φέτ για τον πατέρα.

« ... Πολύ φοβόμην » δεν είναι μικρό πρόγραμμα πως τα δυό του αδέρφια πεθάνανε από φθίσι, κι είμαι πολύ ευχαριστημένος πως πάει να θεραπευτή με αλογατήσιο γάλα, γιατί πιστεύω στην πραγματική του κι όφελμη επίδραση. Ο Α. Τολστόν είναι ή μόνη έλπίδα της όφρανεμένης φιλολογίας μας, — δεν είναι δυνατό ούτε πρέπει να τον χάσουμε τόσο γρήγορα όπως τους προηγούμενους: τον Πούσκιν, τον Λεοντόντα και τον Γκόγκολ. Και ξαφνικά να τον πιάση ή βίδα της Ελληνικής γλώσσας!

Εξη εβδομάδες ο πατέρας έμεινε στη στέπα. Η υγεία του κάθε εβδομάδα και καλλίτερο.

Οι φίλοι του λογοτέχνες ήτανε πολύ ανήσυχτοι με το ζήτημα της υγείας του και ο Φέτ ταχτικά κρατά ένημερο τον Τουργκένιεφ.

« Εύχαριστώ για τα νέα που με γράφετε » απαντά ο Τουργκένιεφ τον Αύγουστο του 1871. « Χαίρω πολύ πως ή υγεία του Τολστόν πάει καλλίτερα και πως τόσο καλά τα κατάφερε με την ελληνική τη γλώσσα: του κάνει μεγάλη τιμή και του παρέχει πολύ μεγάλη όφελεια ».

Στό άλλο του το γράμμα, ο Τουργκένιεφ λέει: « Με χαροποιούσανε τα νέα που με γράφετε για τον Τολστόν. Χαίρω πάρα πολύ για την καλλιέργεια της υγείας του και πως εργάζεται. Ο τιδήποτε κι αν κάνει θά ναι καλό... »

Εκείνη τη χρονιά, το καλοκαίρι είχε άρχιση πολύ άσχημα για μ' άς τα παιδιά. Ο πατέρας έλεγε. Η μητέρα μελαγχολική άνησυχούσε για την κατάσταση του.

Η υγεία της Χάνας άρχισε να χειροτερεύει και να πικραίνει τους γονείς μας.

Am Journal Agon
E. Gorkhin Tolstoy

ΤΟ ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟ ΤΗΣ ΓΥΝΑΙΚΑΣ ΤΟΥ ΑΝΕΚΔΟΤΕΣ ΣΕΛΙΔΕΣ

Ανέξ τις μέρες τυπώθηκε στη Ρωσία το πρώτο μέρος από το ανέκδοτο ημερολόγιο της γυναίκας του Τολστόν Σοφίας Αντρέεβνας, περίοδος 1862—1905.

Τό βιβλίο που δεν κυκλοφόρησε ακόμα παρά μόνο στη Ρωσία και σε ρωσική γλώσσα είναι πολύτιμο. Τό γνωστό οικογενειακό δράμα καθώς και τό πως δούλεψε τα έργα του ο Τολστόν, παίρνει καινούριο φως. Ο άγνωστός θά βοηθ τα πρώτα σπέρματα της συζυγικής άσμφωνίας του μεγάλου

στης κι άρχισε να γράφει την « Άννα Καρενίν ».

Τό βιβλίο του Πούσκιν άρχισε μ' αυτά τα λόγια: « Οι επισκέπτες άρχισαν να μαζεύονται στην έπαυλη ». Ενθουσιάστηκε και έπτε: « Να πως πρέπει να γράφω κανείς. Έτσι άμέσως κινεί τό ενδιαφέρον του άναγώστη ». Πήγε στο γραφείο του και τό ίδιο βράδυ έγραψε άρχίζοντας την « Άννα Καρενίν »: « Όλα γενήκανε άνω κάτω στο σπίτι των Ομπλόνσκη » και ύστερα χάραξε τις πρώτες γραμμές: « Όλες οι ευτυχισμένες οικογένειες μοιάζουνε μεταξύ τους. Κάθε δυστυχισμένη οικογένεια και διαφορετική δυστυχία ».

Ίδου και τό ιστορικό για τό θέμα της « Άννα Καρενίν ».

» Έχουμε κάποιο γείτονα, γράφει ή γυναίκα του Τολστόν, 50 χρονώ δίχως χρήματα και άμόρφωτο τον Α. Ν. Μπίμπικωφ. Στο σπίτι του ζούσε μιά μακρινή συγγενής της μακαρίτισσας της γυναίκας του, 35 χρονώ γυναίκα που φρόντιζε τό σπιτικό και ήταν και άγαπητική του. Ο Μπίμπικωφ πήρε για τα παιδιά μιά δασκάλα, την άγάπησε, της έκαμε πρόταση. Η πρώτη του άγαπητική, ή Άννα Στεπάνοβνα έφυγε από τό σπίτι που ήτανε στην Τούλ για να πάη τάχατες να δη την μητέρα της. Γύρισε στον πρώτο σιδηροδρομικό σταθμό Γιάσενκη και όρχηκε στις γραμμές κάτω από ένα φορητό τραίνο. Κατόπι της κάμανε νεκροψία.

Ο Τολστόν με τον Τσέχωφ στην Γκάσπη.

Ο Τολστόν παρευρέθηκε, την είδε ολόγυμνη κομμάτιασμένη και με άνοιγμένο κρανίο. Η έντύπωση ήτανε τρομερή και βαθύτατη ».

Στό ημερολόγιο της γυναίκας του, στις 3 του Μάρτη 1877, βρίσκουμε την τελευταία σημείωση για την « Άννα Καρενίν »:

« Χτές, λέει ή Σοφία Αντρέεβνα, ο Λέων πλησίασε στο τραπέζι, έδειξε με τό δαχτύλο του τό χειρόγραφο και έπτε: « Άχ, να τελήρη πιά να τελήρη γλήγορα αυτό και ν' άρχίσω άλλο. Τόσο μου είναι καθαρία τώρα

ΑΠΟ ΤΟ ΓΡΑΜΜΑ ΤΟΥ ΓΚΟΡΚΗ

« Ο άνθρωπος της ανθρωπότητας » πέθανε ο Λέων Τολστόν.

Ήρτε τό τηλεγράφημα όπου με τα πιο συνειδημένα λόγια αναφέρει: « πέθανε ».

Η είδηση με πλήγωσε κατάκαρδα, και νά τώρα σε μισότρελη κατάσταση, τον φαντάζομαι όπως τον γνώρισα όπως τον είδα, — με βασανίζει ο πόθος να μιλήσω για κείνον. Τόν φαντάζομαι μέσα στο νεκροκρέβατο — κοιτάει σαν μιά γαλιστερή πέτρα στην κοίτη του ποταμού. Και τα χέρια του, επί τέλους όσηκα στρωμένα — τέλειψανε πιά τη δουλειά κατάδικου κατέρχων.

Θυμίζω τα σουβλερά του μάτια — διαπεραστά στα πάντα και τα άεικίνητά του δάχτυλα. Πάντα σαν να πλάθανε κάτι με τον πηλό του άέρα. Και βλέπω την άπέραντη ζωή που άγκυλωσαν ο άνθρωπος αυτός μέσα του, παράξενα έξυπνος όχι σαν άνθρωπος, τρομερός. »

» Ύστερα περιγράφει πως τον είδε μιά μέρα στην άκρογαλιά της Κομάας — ένα ρωσισαίο μυθικό σύνολο: Τολστόν και θάλασσα. Νά ένα μέρος της περιγραφής αυτής:

« ... Πανάρχαιος μου φαίνεται και κείνος, ζωντανεμένη πέτρα, που κατέχει όλες τις άρχες κι' όλους τους σκοπούς... Κι' ή θάλασσα — κομμάτι από την ψυχή του, και τό σύμπαντο γύρω του — βγαλμένο από κείνη. Αδύνατο να παραστήσω, τί αισθανθήκα τότε δίχως να τό σκεφτώ: μέσα στη ψυχή μου ένθουσιασμός και άγριότατα άντάμα, κι' ύστερα όλα χυθίρνανε μέσα σε μιάν ήσυχη σκέψη: »

» — Δεν είμ' όφρανος στη Γη, όσο αυτός ο άνθρωπος υπάρχει άπάνω της! » νά με χτυπούσε:

— Γιατί δεν πιστεύετε Τό Θεό;

— Είμαι άπιστος.

— Δεν είναι αλήθεια. Τό φυσικό σας είναι να πιστεύετε και δεν μπορείτε να κάμετε δίχως Θεό. Γρήγορα θά τό αισθανθήτε. Δεν πιστεύετε από πείσμα από πίκρα: Γιατί ο κόσμος δεν είναι φτιασμένος όπως τον θέλετε. Μερικοί δεν πιστεύουνε από ντροπαλότητα. Έτσι συμβαίνει με τους νέους: λατρεύουνε την έλκετή τους μιά δεν θέλουνε να τό αποδείξουνε, φοβούνται μήπως δεν τό καταλάβη, ούτε τους φτάνει τό κουράγιο. Πρέπει να πής τού έαυτού σου: πιστεύω, — κι όλα θά πάνε καλά, όπως σ' άς χραισάξει. Αγαπάτε με τό παραπάνω, κι ή πίστη δεν είναι παρά μιά έντατική αγάπη: πρέπει ν' αγαπήσετε ακόμη πιο πολύ — τότες ή αγάπη θά μετατραπή σε πίστη. Ο άπιστος δεν μπορεί ν' αγαπήση. Η ψυχή του είναι αλάνιαρα, ζή άκαρπα — κι αυτό είναι πολύ κακό... Μιλήτε για όμορφιά. Και τι τάχατες είναι ή όμορφιά; Τό ύπέρτερο, τό ύπερτέλειο: ο Θεός.

Ο Μαξίμ Γκόρκι, με πολύ σκεπτικισμό εξέταζε πάντα τό έργο του Τολστόν. Τους χωρίζουνε σημαντικές διαφορές.

» Αν ή είδηση της φυγής του Τολστόν

Ο Τολστόν οδηγείται στα έγγονά του, στα παιδιά του γαύ του Αβρόα, τό παρμυθί του « έστ' άγγονιών » — « ... Ένα τό-ό-σο άγγονί... »

ή σκέψη μου. Πά ναι το έργο καλό, πρέπει ν' αγαπή κανείς σ' αυτό την κριώτερη του, την βασική του ιδέα. Έτσι στην « Άννα Καρενίν » άγαπώ την ιδέα της οικογένειας, στον « Πόλεμο και την Ειρήνη » άγαπώ την ιδέα τη λαϊκή, και τώρα μου είναι τόσο φανερό, πως στο νέο μου έργο θ' άγαπώ την ιδέα του ρωσικού λαού. »

Τό νέο του έργο σχετιζότανε με τό σχέδιο για τό μυθιστόρημα « οι Δεκεμβριότες ».

Έμεινε άπραγματοποίητο.

Κι' εγώ, που δεν πίστευα στο Θεό, τον κοιτάζω κάπως επιφυλακτικός, κάπως τρομαγμένος, τον κοιτάζω και σκεφτόμηναι:

— « Ο άνθρωπος αυτός είναι θεϊκός! »

ΤΟΥ ΤΟΛΣΤΟΗ

ΜΕΡΙΚΕΣ ΣΚΕΨΕΣ ΤΟΥ ΤΟΛΣΤΟΗ

— Τό πρώτο και τό κυριώτερο έργο τής αγάπης είναι νά χορτάση τόν πεινασμένο, τό διψασμένο νά δροσίση, νά ντύση τό γυμνό και νά βοηθήση κάθε άρρωστο και κάθε φυλακισμένο.

— Βαδίζει στήν ευτυχία ό κόσμος όχι μέ τούς τωρινισμένους παρά μέ τούς μάρτυρες.

— Λένε πως είναι νόμιμη άμυνα τό νά πολεμούνε και νά χάνουνε τή ζωή τους γιά τούς αδερφούς τους.

Λέω και γώ :

«Ναι, παραδέχομαι τό νά δείχνη κανείς τό στήθεια του στόν έχτρό. Μά τό νά τουφεκίζει τούς άλλους, ποτέ ! Δέν είναι άμυνα, είναι μακελειό.

— Θάβη καιρός όπου όλοι θά ξεμάθουνε τούς πολέμους, θά κάμουνε άλλεργια μέ τό σπαθιά μας, δρεπάνια μέ τίς λόγχες μας, και τότες ή ανθρωπότητα θά προχωρεί κάθε τόσο και γληγορώτερα.

— Από γούστο ό άνθρωπος δέν πίνει τό χασίσι, τό κρασί, τό τσιγάρο. Τό κάνει γιατί θέλει νά πνίξη τίς φωνές τής συνείδησής του.

— Η αγάπη είναι αλήθεια και ζωή.

— Κάθε τού κόσμου συμφωρά βάση της έχει τήν κακία.

— Δέν μπορεί νά είναι κανείς καλός μισά και μισά.

— Μήν κάνης τό κακό και κακό δέ θά ύπάγει.

— Τό παράδειγμα δέ βασίζεται στό λόγια, θεμέλια του έχει τή ζωή.

— Ο κόσμος, ό περισσότερος κόσμος πού μπορεί νά ζήση μέ λογική και αγάπη, βρίσκεται στήν ίδια θέση μέ τά πρόβατα πού τά βγάζουνε από ένα σπάτι πού κείται και πού, νομίζοντας πως θέλουνε νά τά ρίξουνε στή φωτιά, βάζουνε τά δυνάτά τους και αντιστέχονται στους σωτήρες τους.

— Πρέπει συχνά νά συλλογίζομαστε τό θάνατο γιά νά τόν κάνουμε νά χάση τήν τρομάρα του, νά πάρη νά είναι γιά μās έχτρός, φίλος νά γίνη πού θά σώση από τήν άθλια αυτή ζωή τήν ψυχή πού βαρβαίνει

και νά τή μεταχειριστούνε γιά νά σώσουνε τούς άντρες τους, τ' αδέρφια και τά παιδιά τους — όλον τόν κόσμο.

— Η άγωγή φαίνεται δύσκολη δουλειά όταν πρόκειται ν' αναθρέψουμε τά παιδιά ή τούς γειτόνους μας χωρίς νά κάνουμε τή δική μας τήν ανατροφή.

Τό ζήτημα γίνεται ολοκάθαρο άν νιώσουμε πως τό παράδειγμα είναι ό καλύτερος τύπος τής ανατροφής.

— Πηγή ανηλικότητας γιά τά παιδιά είναι ή υποκρισία πού δείχνουνε οι γονιοί τους.

— Μή μέ κάνετε νά πω πως άρνούνται

«Ήτανε κι οι δύο τους δυνατοί μονοκόματοι ό ένας λέει : « ήταμε χωρίς νά-μαστε καλεσμένοι » και ό άλλος : « ό Θεός νά δώση νά μη φύγουμε ξυλοφορτωμένοι ». Κι ό Τολστόη ξεκαρδίστηκε σά μωρό παιδί. "Υστερ' απ' τό φάι περάσαμε στήν ταράτσα :

— Πολύ σύντομα, θά πάψουμε πιά νά καταλαβαίνουμε τή γλώσσα τού λαού. Εμείς λέμε : « Η θεωρία τής προόδου ». « ό ρόλος τής προσωπικότητας εν τή ιστορία », « ή εξέλιξις τής επιστήμης », « ή έντερι-τις » και ό χωριάτης λέει : « Χωριό πού φάι-ται κολαστ' » δέ "είναι » και « αϊ θεω- », αϊ ιστορία, αϊ εξέλιξις » ξεπέφτουνε

φυλαχτούνε. Κ' οι φτωχοί έχχουνται νά ζή-ανέψουν τά ψήγυρα τού πλούτου. Είναι ν' άπίστευτο πως πολλοί απ' αυτούς ξεκο-λουνόυνε νά μένουν εργάτες άντς νά κη-γήσουν άσυνείδητα κάποιο εύκολότερο κέρδος : έμπόριο, σπέκουλα, ζητιανιά, κα-άχρηση, άπάτη. »

— Τι όφελει ό κληρός, μιά πού δέν πι-στεύει πιά σέ κείνα πού κηρύττει ; »

— « Εκείνοι πού ξεσάχνονται νά γυρεύ-ουνε τάχατες τό λυτρωμό τής λαϊκής μάζας ημιζούν τόν θάνατο, όπου όλοι οι θεατές βλέπουν πολύ καλά τόν ήθοπόδ νά κρύβε-ται, ένθ' οι συνάδελφοί του προσποιούνται

Η ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΚΡΙΣΗ ΤΟΥ ΤΟΛΣΤΟΗ

Στό πολύτιμο βιβλίο του « Ο βίος τού Τολστόη », ό Ρομάν Ρολάν μās δίνει μιή ζωντανή εικόνα τής κοινωνικής κρίσης πού κλονίσε τόν Τολστόη, στό 1882 :

« Νόμιζε πως έφτασε στό λιμάνι, πως ά-ραξε στό καταφύγιο, εκεί όπου ή ψυχή του θά μπορούσε νά ξεκουραστή. Μά δέν εΐτανε παρά στήν άρχή μιās καινούργιας δραστη-ριότητας.

Ένας χειμώνας πού πέρασε στή Μόσχη (καθήμενος οικογενειακά τόν είχανε αναγ-κάσει ν' ακολουθήση τούς δικούς του) και ή απογραφή τού πληθυσμού πού ζήτησε νά πάρη μέρος σ' αυτήν τό 1882, τόν κάνανε νά διή από κοντά τή μιζέρια πού βαρβαίνει τίς μεγάλες πολιτείες. Η έντύπωση πού τού έγινε ήτανε τοιαυτή. Όταν βρόδνυσε μέρα, όπου ήρθε σ' έπαφή γιά πρώτη φο-ρά μ' αυτή τήν κρυμμένη πληγή τού πολιτι-σμού, διηγώντας σ' ένα φίλο του ότι είχε διή « άρχισε νά φωνάζη, νά κλάη νά σφίγ-η τίς γροθιές του ».

« Δέν μπορεί νά ζήση κανείς έτσι ! » έλε-γε μ' άναφυλητά. « Δέν μπορεί νά ύπάρχει τέτοιο πράγμα. Δέν μπορεί νά ύπάρχει ! » Τονέ πλάκωσε, γιά πολλούς μήνες μιή τρο-ρή άπελπισία. Η κοντέσσα Τολστόη τού γράφε στις 3 τού Μάρτη 1882 :

« Έλεγε κάποτε : « Επειδή μου έλειπε ή πίστη, ήθελα νά κρεμαστώ ». Τώρα πιστεύεις, γιατί τότες είσαι δυστυχισμένος ; »

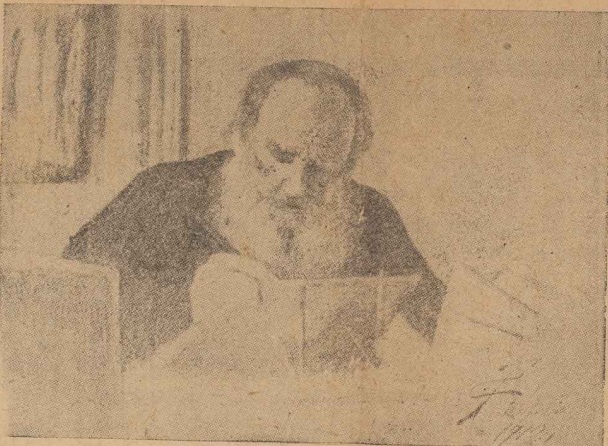
Γιατί δέν πίστευε σά Φαρισαίος, γιατί δέν ήξε τή μακαρία και ειχαριστημένη από τόν έαυτό της εκείνη πίστη, γιατί τού έλειπε ό έγωϊσμός εκείνος τού ανθρώπου πού τόν πασχολεί τόσο ό έαυτός του και δέ βρίσκει καιρό νά σκεφτή τούς άλλους, γιατί είχε μέ-σα του τήν αγάπη, γιατί δέν μπορούσε πιά ά ξεχάση τούς δυστυχισμένους πού είδε και πού νόμιζε πως ό ίδιος εΐτανε υπεύθυ-νος γιά τή μιζέρια τους, τόσο εΐτανε ή πα-ράφορη καλωσύνη τής καρδιάς του. Αυτοί εΐτανε θύματα τού πολιτισμού, πού ό ίδιος παίρνει μέρος στό προνόμιό του, αυτοί θύ-ματα τού τερατώδους εκείνου είδωλου πού

Η κηδεία τού Τολστόη στό σταθμό Ζασέκα τής Γιανόβνας Πολιάνας. — Η φωτογραφία δίνει μιή εικόνα τής αναστατημένης στο άκουσμα τού θανάτου τού Ρωσσία, κινήσιμης από τήν τρομοκρατία.

Ο Τολστόη μέ τά χωριατοπούλα.

Ο Τολστόη στό γραφείο του (Σκίτσο τής κόρης τού Τατιάνας)

Οι ρώσσοι λογοτέχνες τού 1850. Απ' τ' άριστερά προς τά δεξιά : Ο Τολστόη και ό Γρηγορόβιτς (δωθεί), ό Γκοντσάρφ, ό Τουργένιεφ, ό Ντοστογιέφ και ό Ουστρόβσκη.

τής αρετής τά έργα.

— Όχι μόνο δέν ύπάρχει σχέση μεταξύ έκκλησίας και χριστιανισμού, έχτός από τόνονα, μά οι άρχές τους είναι ολότελα αντίθετες. Εκείνη αντιπροσωπεύει τήν περη-φάνεια, τή βία, τήν τιμωρία στό εύκαιρο, τήν άνιχνσία και τό θάνατο.

Ο χριστιανισμός πάλε είναι γεμάτος τα-πεινότητα, στήρησι, ύπακοή, κίνηση και ζωή.

— Όσο έζησα δέ θά ζήσω, γιατί θά ή-θελα προτού πεθάνω νά πω σέ σās πού δου-λέβετε, τό τί συλλογίστηκε γιά τή βασανι-σμένη σας θέση και τά μέσα πού θά σάς λερτερώσουνε.

— Η ζωή πού εργαζόμενον λαού, όλης τής ανθρωπότητας πού τή ζωή ύπστηρίζει, φανερώθηκε σέ μένα μέ τήν πραγματική της σημασία.

Κατάαβα πως είχα νά κάνω μέ τήν κα-θαφτό ζωή και πως ή σημασία πού τής δί-νουνε είναι αλήθεια. Και τήν παραδέχτηκα.

— Δέν κατάφερα ούτε τό χιλιστό από ότι έπρεπε νά κάνω και αυτό μέ καταπικραί-νει, όχι γιατί δέν είχα τή θέληση μά γιατί δέν μπόρεσα νά τό κάνω.

— Οι γυναίκες σάν τίς βασιλίσες κρα-τούνε αιχμάλωτους και φυλακισμένους τά έννέα δέκατα από τούς ανθρώπους. Κι αΐ-τό γιατί τίς στερούσανε δικαιώματα ίδια μέ τούς άντρες. Βγάζουνε τό άχι τους πάνω στήν ήδονή μας.

— Νά μπορούσανε οι γυναίκες νά κατα-λάβουνε τήν άποστολή τους, τή δύναμή τους

τήν τέχνη και τήν επιστήμη.

— Όχι μόνο τίς παραδέχομαι, στόνομα τους, θέλω νά διώξω τούς πωλητάδες τού Ναού.

— Ο άνθρωπος συγκεντρώνει τό θείο τό φως και τό φως αυτό είναι τό λογικό.

Μονάχα εκείνο πρέπει νά άποτεί ή σκοπό τής λατρείας μας και πηγή τού πραγματι-κού αγαθοϋ.

— Μόνο δυό πηγές ύπάρχουνε γιά τ' άν-θρώπινα έλαττώματα, ή τεμπελιά και ή δει-σιδαιμονία.

Αρετές πάλε δυό ! ή εργατικότητα και ή έξυπνάδα.

— "Όχι μόνο ή Εξουσία, μά ακόμα κ' οι περισσότεροι απ' τούς τάχα φιλελεύθερους ανθρώπους, από κείνους πού σκέφτονται φιλελεύθερα, κάνουν τήν έντύπωση σάν νά συναμότησαν γιά νά γυρίσουν τίς πλάτες σέ ό τι ειπώθηκε, γράφτηκε, γένηκε ή γίνε-ται ακόμα πού νά δείχνη τήν άσυμφωνία τής βίας στή φριχτή της μορφή — δηλαδή τής οργανωμένης δολοφονίας — όχι μόνο μέ τίς χριστιανικές άρχές, μά ούτε μέ τίς άπλά άνθρωπιστικές, πού ή κοινωνία κα-είται πως πρεσβεύει.

— "Όχι μόνο ή Εξουσία, μά ακόμα κ' οι περισσότεροι απ' τούς τάχα φιλελεύθερους ανθρώπους, από κείνους πού σκέφτονται φιλελεύθερα, κάνουν τήν έντύπωση σάν νά συναμότησαν γιά νά γυρίσουν τίς πλάτες σέ ό τι ειπώθηκε, γράφτηκε, γένηκε ή γίνε-ται ακόμα πού νά δείχνη τήν άσυμφωνία τής βίας στή φριχτή της μορφή — δηλαδή τής οργανωμένης δολοφονίας — όχι μόνο μέ τίς χριστιανικές άρχές, μά ούτε μέ τίς άπλά άνθρωπιστικές, πού ή κοινωνία κα-είται πως πρεσβεύει.

— Ο Τολστόη πού λάτρει τό λαό, δέ χώ-νευε τούς γραμματισμένους. Χαρακτηριστι-κή ή άκόλουθη σκηνή πού διηγείται ό κόκοι :

« Τό πρωί ήτανε και τόν βόηκανε κάτι χωριάτες από τή Θεοδοσία κι όλη τή μέρα μιλεί μ' ένθουσιασμό γιά τούς χωριάτες. Στο πρόγευμα μās έλεγε :

γελώδες, γιατί είναι άκατάληπτες και άχη-στες γιά τό λαό. Ο χωριάτης όμως είναι πού γερός από μās, πού ζω-ανός και μπορού-με νά πάθουμε, δέν είναι άπίθανο, εκείνο πού έπαθε ή φυλή τών άποούρων σιγά-σιγά πεθάνανε όλοι ! Κάποιος πήγε και είπε σ' ένα σοφό : « Όλοι οι άποούροι ξεκληρι-στήκανε μά έμεινε ένας παπαγάλος πού ξάι-ρει μερικές λέξεις απ' τή γλώσσα τους ».

— Μιά μέρα, διηγείται ό Κουρίν, ό Τολστόη στό λουτρό συζητάς μέ τούς φί-λους του κι όπως πάντα χτυπούσε τόν ψευ-δοπολιτισμό, τή βασιλεία τής μηχανής, τόν πόλεμο και κάθε κρατικό σύστημα. Ένας μηχανικός πού έπαιρτε άτιμόλουτρο, ρώ-τησε :

— "Όλα καλά, Λέβ Νικολάεβιτς. "Ας ύ-ποθέσουμε πως όλα αυτά τά καταργήσαμε. Μά τί θά μās δώκετε στόν τόπο τους ;

Κι ό Τολστόη άποκρίθηκε :

— Υποθέστε πως συμβούλεμα κάποιοι νά γιαιρεφτή από κακία άρρώστεια, κι εκείνος μέ ρωτά :

« Και τί λοιπόν θά μέ δώκετε στόν τόπο τής σφιγλίδας μου ; »

— Τι ταράχσθε γιά μένα ; είπεν ό Τολ-στόη, τή στιγμή πού ψυχολογούσε. Αΐτή τή στιγμή ύποφέρουν έκατομμύρια άνθρω-ποι. Τι πάει νά πη ένας Τολστόης ;

« Η κριώτερη αΐτία τής δυστυχίας, λέγει ό Τολστόης, είναι τά πλούτη, πού μα-ζώζανε στά χέρια τους εκείνοι, πού, στυ-μωγμένοι, μέσα στις πολιτείες, δέν παρά-νν τίποτα. Οι πλούσιοι μαζεύονται στις πολιτείες γιά νά απολαύσουνε και νά προ-

πως δέν βλέπουν τίποτε. »

— « Δέ θά κατηγορήσω ποτέ τόν άδελ-φο, όσο εκείνους πού λέγοντας ψέματα, προσποιούνται τούς θεόικούς. »

— « Ο Θεός νά μās φυλάγη από τήν ύ-ποκρισία τής αγάπης : είναι χειρότερη από τό μίσος. »

— « Η χριστιανική έκκλησία από τήν εποχή Κωνσταντίνου τού Μεγάλου δέν έπέβαλε καμιά δόγμα σάν μέλη της. Δέν άπαίτησε καμιάν άποχή. Η χριστιανική έκκλησία ά-ναγνώρισε και έπισφράγισε τή δουλειά, τά δικαστήρια, όλες τίς έξουσίες όπως έπίσης τίς θανατικές εκτελέσεις και τούς πολέ-μους. »

— « Σκεφθήτε ό τι θέλετε μά μέ τέτοιο τρόπο, πού, κάθε λέξη σας νά είναι αντίλη-τή από όλους. Δέν είναι δυνατό νά γράφη κανείς τίποτε τό κακό σέ μιή γλώσσα πού τήν καταλαβαίνουν. »

— « Υπάρχουνε σ' αυτόν τόν κόσμο άν-θρώποι πέσοι, δίχως φτερά. Κινούνται πού χαμηλά : Μεταξύ τους ύπάρχουν οι δυνα-τοί : ό Ναπολέοντας. Αφήνουν πίσω τους τρομερά ίχνη, σπένουνε τή διχόνοια, μά πάντα γυμνώνουνε τή γή. Υπάρχουν άλλοι, πού αφήνουν νά τους φτερώσουν κάτι φτε-ρά, άνεβαίνουν μετώροι : οι καλόγηροι. »

— « Άλλοι, πού έλαφροί ύψώνονται εύκολα και ξαναπέφτουν : οι καλοί ιδεαλιστές. Υπά-ρχουν έπουράνιοι, πού, από αγάπη γιά τόν άνθρωπο, καταβαίνουν στή γή και, διπλώ-νοντας τίς φτερούγες τους, μαθαίνουν πούς άλλους νά πετούνε. "Υστερα, όταν πιά δέν είναι άπαραίτητοι, ξανανεβαίνουν : ό Χριστός. »

— « Αυτό μιή διαλεγμένη κλίμα θυσίαζε έκα-τομμύρια ανθρώπους. Τό νά παραδεχτή τό κέρδη από τέτοια έγκλήματα εΐτανε τό ίδιο νά νά έπαιρτε μέρος σ' αυτά. Η συνείδηση σου δέ θά ήσυχάζε παρά όταν τά καταγ-γέλινε. »

— « Τι πρέπει νά κάνουμε ; » είναι ή έκ-ραση τής δεύτερης αυτής κρίσης, πολλή τό τραγική από τήν πρώτη, και μέ πολύ ορισσότερες συνέπειες. Τι εΐτανε ή θρη-σκευτική προσώπιση άγωνία τού Τολστόη, προστά στόν άκαιρό αυτό από ανθρωπινή δυστυχία, δυστυχία πραγματική, όχι κατω-μένη από τό πέναι ενός τιτηλής πού στυνα-χιστείται ; Αδύνατο νά μνήν τή βίεση αυτή ή δυστυχία. Αδύνατο κώλας, μά και τήν ίδε, νά μνήν πιά νά τήν καταγρήση μέ κάθε μέσο. — Αλλοίμονο, είναι αυτό δυ-νατό !

Ένα θαυμάσιο πορτραίτο πού δέν μπορώ ά τό κοιτάζω άσυγκίνητος, μās λέει, καθά-ρά τί ύπόφερε τότες ό Τολστόη. Είναι ήχο-γραφισμένος από μπροστά, καθιστός τά χέ-ρια σταυρωμένα μέ τή μπλούζα τού μου-ζίκου. Φαίνεται χατκαλωμένος. Περιγράφει μέ μιή φωτογραφική άριότητα τή μιζέρια τής Μόσχας, όπως τήν είδε, πηγαίνοντας στις φτωγικές τίς συνοικίες και στό νυχτε-ρικό τά άστυα. Πειθείται πως δέν μπορεί νά τούς σόση μέ τό χοήμα, όπως εσφαμένα νόμιζε πρώτα, τούς δυστυχισμένους αυτούς. Και τότες ψάχνει νά βοη μέ θάρρος από πού έρχεται τό κακό. Δαχτυλίδι μέ δαχτυλί-δι δένονται σέ τρομαχτική άλυσίδα οι εϋ-δύνες τών μεγάλων. Οργανισμοί, κοινωνία, τέχνη, επιστήμη, διανοούμενοι — όλοι συνέ-νοχοι. »

[Αι εικόνες τών δύο αυτών σελίδων είναι τής Ιλλουστράβαντας Ρωσσίας και άπαγορεύεται πάσα άνατύπωση.]

ΥΓΙΕΙΣ ΚΑΙ ΑΣΘΕΝΕΙΣ ΠΡΟΣΕΞΑΤΕ!

ΑΝΑΝΕΩΝΕΙ όλα τα στοιχεία του οργανισμού, ΑΠΟΚΑΘΙΣΤΑ τὰς δυνάμεις και την ενέργειαν, ΚΑΝΟΝΙΖΕΙ την λειτουργίαν των οργάνων και αποκαθαρνεί διαλύον το σώμα των οξέων και άλλων τοξικών δηλητηριωδών χυμῶν, οι οποίοι προξενούν ασθενείας, αδυναμίαν, ανικανότητα και πρόωρον γήρας.

Κατόπιν της θεραπείας με το φάρμακον «ΚΑΛΕΦΛΙΟΥ-Ι-Δ», εξαλείφονται: η νευρασθένεια, οι αδιαθεσίαι, η κόπωση, και οι ασθένειες η δ' αδύνατος έναντι άσφαλούς δυνάμεις.

Το φάρμακον αυτό έτυχε των μεγαλύτερων δοκιμών εις τὰς ΕΚΘΕΣΕΙΣ των Παρισίων. Δοκίμου, Βουξελών, Φλωρεντίας και Ρώμης. Οι έπιθυμούντες να πληροφορηθούν, δεν έχουν παρά να γράψουν εις την κάτωθι διεύθυνσιν και να λάβουν

ΔΩΡΕΑΝ

το ειδικόν επιστημονικόν δίδλόν, εις το όποιον δίδονται όλα οι σχετικαί ιατρικαί εξηγήσεις. Θα λάβουν ΔΩΡΕΑΝ το δίδλόν, έλληνιστί γραμμένον με τίτλον: Η ΣΩΜΑΤΙΚΗ ΚΑΙ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΗ ΑΝΑΓΕΝΝΗΣΙΣ.

Ζητήσατε το δίδλόν ΔΩΡΕΑΝ, γράφοντες εις την εξής διεύθυνσιν:

Société Kalefluid, 7, rue de l'Ouest Neuilly-sur-Seine

ΕΥΚΑΙΡΙΑ!

ΕΙΣ ΤΟ ΜΕΓΑ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ
Ι. ΦΑΙΣΚΟΥΝΑΚΗ

40, Bd de la Bonne Nouvelle — PARIS

Θα έρχετε ομίλεις από 20 φρ. (δύο άλλος εθελοντες άκριώτερον από 100 φρ.) μέχρι των φυτελεστάτων ειδών: ΡΟΜΠΕΣ, ΜΑΝΤΩ, ΓΟΥΝΑΡΙΚΑ, BONNETERIE, LINGERIE και λοιπά εις άπαστεύτους τιμάς.

Το κατάστημα άνοικτόν έλας τὰς ήμέρας, την δε Κυριακήν μέχρι της 11 π. μ. Πώλησις λιανική. Τιμαί εύθηνότεραι από τὰς χονδρικάς.

ΘΕΟΔΟΣΙΟΣ ΚΟΝΤΟΣ

Πρόκτωρ Ελληνικών Εφημερίδων

19, Rue de la Harpe — PARIS (V)

Θα εύρετε παρ' αὐτῷ ὡς και εις τὰς Κιβώκια του μουλεβάρ και της πλατείας Σαιν-Μισέλ τὰ κάτωθι φύλλα:

«Πρωίαν», «Συρίαν», «Εθνος», «Καθημερινήν», «Εσπερινήν», «Πολιτείαν», «Ριζοσπάστην», «Ελληνικήν», «Εθνηκήν», «Κωνσταντινουπόλιν», «Εστία», «Εμπρός».

Επίσης τὰ περιοδικά «Μπουκέτο», «Φανταζιο», «Θεατήν», «Εγκυκλοπαίδειαν», «Αθλητισμόν», «Αθλητικόν Κόσμον», «Υγείαν», «Νέαν Εποχήν», «Γάτον», «Εξέλιος» και διάφορα Ελληνικά δίδλια.

ΚΑΦΕΝΕΙΟΝ MAIGNE

BONINI Successeur

54, Cours de la Liberté, LYON
Τηλέφ. Vaudrey 15-67

Εν από τὰ κέντρα των Ελλήνων Λυών και περιχώρων. Περίοποις μοναδική.

ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΕΝ ΛΥΩΝΙ ΑΝΑΓΝΩΣΤΑΣ ΤΟΥ «ΑΓΩΝΟΣ»

Τὰς εισηράξεις των εν Λυών συνδρομῶν και ἀγγελιών, άνεθεσάμεν εις τόν κ. Γ. Καραχεγαγιάν, 8, Rue du Gazomètre, Lyon.

ΤΟ ΜΟΝΑΔΙΚΟΝ ΕΙΣ ΤΟ ΠΑΡΙΣΙ

ΕΛΛΗΝΙΚΟΝ

Κατάστημα δὲ 'Εγκαταστάσεις:

ΗΛΕΚΤΡΙΚΟΝ ΑΕΡΙΟΦΩΤΟΣ ΥΔΑΤΟΣ
ΚΑΙ ΘΕΡΜΑΣΤΡΩΝ
του κ. Ι. ΛΕΟΝΑΡΔΟΥ με συγκαταβα-
τικὰς τιμάς και 25 ΕΤΩΝ ΠΕΙΡΑΝ.

1, Avenue de la République
SARTROUVILLE (S.-&-O)
(Τηλέφ.: Sartrouville 24)

Πρός εύκολίαν σας αποταθίτε:
Mr GRIVAS, 6, Rue des Mignottes.

Le Gérant: Paul Angot — Imprimerie:
A. Marchand, Villa d'Alésia, PARIS (14e)

ΤΡΑΠΕΖΑ Κ.Δ. ΜΠΕΜΠΗΣ ΥΙΟΙ & ΣΙΑ BANQUE C. D. BEBIS FILS & CIE

34, RUE LAFFITTE (IXe)

Τηλεγρ. Διεύθυνσις: DINABEBIS — PARIS Τηλέφωνα: Provence 42 — 20, 51 — 54
66 — 80, 66 — 81

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΚΑΤΑΒΕΒΛΗΜΕΝΟΝ ΦΡΑΓΚΑ 1.000.000

ΙΔΡΥΤΑΙ: ΤΡΑΠΕΖΑΙ ΑΘΗΝΩΝ, ΑΝΑΤΟΛΗΣ ΚΑΙ ΘΕΣΣΑΛΙΑΣ
ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΤΑΙ ΤΗΣ ΕΘΝΙΚΗΣ ΤΡΑΠΕΖΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΕΚΤΕΛΕΙ πάσαν τραπεζικήν εργασία. — ΠΡΟΞΕΦΕΡΙ εύπορικά γραμμάτια και εισ-
πράττει ταύτα επί Ελλάδος, Αιγύπτου και Ανατολής. — ΑΓΟΡΑΖΕΙ και ΠΩΛΕΙ ξένα χαρ-
τονομίσματα. — ΑΝΑΛΑΜΒΑΝΕΙ ΤΗΝ ΑΠΑΝΤΑΧΟΥ ΤΗΛΕΓΡΑΦΙΚΗΝ ΑΠΟΣΤΟΛΗΝ
ΧΡΗΜΑΤΙΚΩΝ ΠΟΣΩΝ. — ΑΝΟΙΓΕΙ ΠΙΣΤΩΣΕΙΣ επί φορολογικών. — ΔΕΧΕΤΑΙ Χρεώ-
γραφα προς φύλαξιν άγοράζει και εισπράττει τοκομερίδια: έκτελεί χρηματιστικά έπιτολάς: χο-
ρηνεί πιστώσεις επί χρεωγράφων ός και επί ένεχυρώ χρεωγράφων. — ΑΝΟΙΓΕΙ τρέγοντας
λογαριασμούς και δέχεται χρηματικά καταθέσεις εν δηνει και επί προθεσμία εις φράγκα και
ξένα νομίσματα υπό λίαν εύνοϊκούς όρους. — ΕΚΔΙΔΕΙ ΕΠΙΤΑΓΑΣ έφ' όλων των έκκατα-
στημάτων:

ΤΗΣ ΕΘΝΙΚΗΣ ΤΡΑΠΕΖΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ ΚΑΙ ΤΗΣ ΤΡΑΠΕΖΗΣ ΑΘΗΝΩΝ

ΕΘΝΙΚΗ ΑΤΜΟΠΛΟΪΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

R. C. Marseille 36.132

ΓΡΑΜΜΗ ΜΑΣΣΑΛΙΑΣ — ΠΕΙΡΑΙΩΣ — ΘΕΣ)ΝΙΚΗΣ — ΚΩΝ)ΠΟΛΕΩΣ

Το Ατμ. «ΠΑΤΡΙΣ II», υπό σημαίαν ΕΛΛΗΝΙΚΗΝ, θα άναχωρή-
ση εκ Μασσαλίας τὸ Σάββατον, 15 Σεπτεμβ. και ὥραν 3 μ. μ. διὰ
Πειραιά, Θεσσαλονίκη, Κωνσταντινουπόλιν.

ΑΝΑΧΩΡΗΣΕΙΣ ΕΚ ΜΑΣΣΑΛΙΑΣ ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑΙ

ΓΡΑΜΜΗ ΜΑΣΣΑΛΙΑΣ — ΠΕΙΡΑΙΩΣ — ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑΣ

Έκδοσις εισιτηρίων από Μασσαλίας δι' 'Αλεξάνδρειαν μετ' έξασφαλίσεως θέσεων.

ΜΑΣΣΑΛΙΑ — ΠΕΙΡΑΙΕΥΣ: Διὰ τοῦ ατμοπλοίου της 'Εθνικῆς 'Ατμοπλοίας.

Αναχώρησις εκ Μασσαλίας Σάββατον μ.μ., άφιξις εις 'Αλεξάνδρειαν Σάββατον πρωίαν
επομένης έβδομάδος.

ΠΕΙΡΑΙΕΥΣ — ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑ: Διὰ τοῦ ατμοπλοίου τοῦ SERVICE ROUMAIN.

Έκδοσις Εισιτηρίων Aller-Retour διὰ ΠΕΙΡΑΙΑ

NEPTOS (s. a.) 254, Rue St-Honoré (Angle de la Rue de l'Echelle)

Tél.: Louvre 20-68, Gutenberg 44-91 — Adr. Télégraph.: NEPTOS-Paris

Εν Μασσαλία: 1, Rue de la République — Τηλ. Διεύθ. «NEPTOS» Marseille

MAISON DE HAUTES MODES D. SINANIS

ATHENES, 17, Rue Hermès

La plus grande et la plus riche Maison pour MODES, SOIERIES,

LAINAGES et ARTICLES DE LUXE

ΤΟ ΕΣΤΙΑΤΟΡΙΟΝ

Η ΑΚΡΟΠΟΛΙΣ

3, RUE DE L'ECOLE DE MEDECINE, 3

“Οποιοι τὸ ἐπισκεφθῇ γίνεται τακτικὸς πελάτης. Παρ' ὅλην τὴν πληθύν των
θαυμαστῶν του, πουθενά δὲν δὲ σεβρισηθῇ τὸσον γρήγορα, τὸσον ἀναπτυκτικῶς
χάρις εἰς τὴν μοναδικὴν ὁργάνωσίν του. Τὰ ΦΑΡΙΑ ἐσχάτως και πλακά, τὰ ντολμα-
δάκια, τὰ μακαρόνια κημά, γκουβέτσι, λαδερά και ὅλα τὰ ἑλληνικά ΜΕΖΕΔΑΚΙΑ
δὲν λείπουν ποτέ. Θαυμάσια γλυκίσματα: ΓΑΛΑΤΟΜΠΟΥΡΕΚΑ, Μπαλαβάδες,
Κανταΐφια, ΧΑΛΒΑΣ, ΣΙΜΙΓΔΑΛΙΑ κ.λ.π. κ.λ.π. ΤΕΣΣΑΡΕΣ ‘Ελληνες τε-
χνίται φροντίζουν και ἐργάζονται διὰ τὴν κοινὴν μετὰ τὰ καλλίτερα ὕλικά.

ΚΕΝΤΡΟΝ ΤΩΝ ΦΟΙΤΗΤΩΝ ΚΑΙ ΟΛΩΝ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

ΝΥΚΤΕΡΙΝΑ ΜΑΘΗΜΑΤΑ ΚΟΜΜΩΤΙΚΗΣ

ΔΙΑ ΚΥΡΙΟΥΣΚΑΙ ΚΥΡΙΑΣ

Barbe, Coupe de cheveux, Ondulation Marcel, Mise en plis, Indéfrisable, Manucur:
Λαμβάνουσι χώραν εις τὰς εύρυχώρους αίθουσας του κομφοτάτου νεοδου-
θέντος Ελληνικού Κουρείου:

“CHEZ MON COIFFEUR,”

46, Bd Arago — PARIS (13e) — Téléphone: Gobelins 64 — 17 — Métro: Glacière

Tramway: 93 — Autobus: U (πλησίον του Carrefour Γκομπλάν-Σαιν-Μαρτέ)

Καθ' έκάστην από τὰς 8.30' μ. μ. μέχρι 10.30', έξαιρέσει Κυριακῶν και ἑορτῶν.
Εκμάθησις μεθοδικότητι και ταχεία διὰ πρακτικῆς έξασκήσεως επί ἀφθόνων
ΖΩΝΤΑΝΩΝ ΜΟΔΕΛΩΝ, αδεμένον εις τὴν διάθεσιν των μαθητευομένων.

ΤΙΜΑΙ ΛΟΓΙΚΑΙ ΚΑΤ' ΑΠΟΚΟΠΗΝ

ΣΗΜ. — Οι ένδιαφερόμενοι, ΕΛΛΗΝΕΣ και ΕΛΛΗΝΙΔΕΣ, γίνονται λίαν προ-
θύμως δεκτοί ὡς ἐπισκέπται κατά τὰς ὡς άνωθι ὥρας των μαθημάτων.

ΑΤΜΟΠΛΟΪΑ ΜΑΝΤΑΦΟΥΝΗ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΓΡΑΜΜΗ ΒΡΙΝΔΗΣΙΟΥ-ΠΕΙΡΑΙΩΣ

ΕΥΜΑΡΕΙΑ — ΤΑΧΥΤΗΣ — ΟΙΚΟΝΟΜΙΑ

Τὸ γνωστὸν θαλαμηγὸν ἀνάκλησον:

“ΜΥΚΑΛΗ,”

άναχωρεί έκαστον Σάββατον, τακτικῶς, τὴν 7ην μ. μ. ὥραν από ΒΡΙΝΔΙΣΙ διὰ
ΠΕΙΡΑΙΑ, προσεγγίζον εις Ἅγιος Σαράντα, Κέρκυραν, Πάτρας. Ἄφιξις εις
Πειραιά τὴν 7ην πρωινήν Δευτέρας.

Οι ἐπιβάται δύνανται νὰ άναχωρήσουν εκ Παρισίων τὴν Πέμπτην τὸ ἑσπέρας
από τὴν Gare de Lyon μετὰ τὴν τρεῖν των 21h. 10 και 22h. 20.

FOURRURES ET PELLETERIES

Χονδρικῶς

και Λιανικῶς

ΑΔΕΛΦΟΙ ΣΚΑΠΕΡΔΑ

20 — 22, Rue Richer, PARIS (9e) — Téléphone: Provence 37 — 26
ΤΗΛΕΓΡ. ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ: SCAPERDA

ΕΛΛΑΣ

265, RUE SAINT-HONORE — PARIS (8e)

Téléphone: GUTENBERG 12 — 92

ΔΙΑΡΚΗΣ ΕΚΘΕΣΙΣ ΖΩΓΡΑΦΙΚΗΣ, ΕΛΛΗΝΙΚΩΝ ΚΕΝΤΗΜΑΤΩΝ
ΥΦΑΣΜΑΤΩΝ, ΧΕΙΡΟΤΕΧΝΗΜΑΤΩΝ

ΔΙΑΦΟΡΑ ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΠΡΟ-ΙΟΝΤΑ, ΜΕΛΙ ΥΜΗΤΤΟΥ, ΓΑΥΚΟ ΚΟΥΤΑΛΙΟΥ

ΙΟΝΙΚΗ ΑΤΜΟΠΛΟΪΑ ΓΙΑΝΝΟΥΛΑΤΟΥ

Το Ατμ. «ΑΤΤΙΚΗ», υπό σημαίαν ΕΛΛΗΝΙΚΗΝ, θα άναχωρήση εκ
Μασσαλίας διὰ ΠΕΙΡΑΙΑ, ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑΝ και ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΝ,
τὸ Σάββατον 22 Σεπτεμβρ. και ὥρα 3 μ. μ.

Διὰ πάσαν πληροφορίαν άπευθυντέον εις τὸν Γενικὸν Πρόκτορα ΜΑΣΣΑΛΙΑΣ:

Κ. ΔΙΟΝΥΣΙΟΝ ΑΓΓΕΛΑΤΟΝ — 16, Place de la Bourse, MARSEILLE

Adresse Télégr.: IONIAN-MARSEILLE. — Tél.: Manuel 17 — 47

Εἰς Παρισίους, άπευθυντέον εις τὸν κ. Α. ΑΛΕΥΡΑΝ, 10, Rue des Pyramides
Τηλέφωνον: Gutenberg 14 — 06, 14 — 07

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΚΛΙΝΙΚΗ

ΠΑΘΟΛΟΓΙΚΗ ΚΑΙ ΧΕΙΡΟΥΡΓΙΚΗ

62, Rue de la Rochefoucauld, Paris (9e) Tél.: Trudaine 43 — 13

Métro et Nord-Sud: Pigalle et St-Georges Autobus I et R — Tramways 5 et 30

Γυναικολογικά, Παιδικά και 'Εσωτερικά νοσήματα, 'Οφθαλμῶν, Ρινός, Λάρυγγος, 'Ωτων,
'Αφροδισιακά, 'Ακτινές Χ, 'Υπεριώδεις, 'Υψίσχυνα ρεύματα. 'Η Χειρουργική Κλινική παρέχει
και κλινὰς διὰ τὸς χειρουργηθέντας. Αἰθούσα έσωτερικῶν. Ἀνδρῶν έξαγωγή ὀδόντων,
Κορώνα, 'Οδοντοστομία κ.λ.π. Ὅλα αἱ ἐργασίαι εἶναι έξασφαλισμένα. — 'Η Κλινική εἶναι
άνοικτή από τὰς 10-12 π. μ. και 2-9 καθ' έκάστην. Κυριακῶς και 'Εορτάς από τὰς
10-12 π. μ. και 2-4 μ. μ.

ΙΟΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ LIMITED

ΙΔΡΥΘΕΙΣΑ ΤΩ 1839 — ΕΔΡΑ: ΕΝ ΛΟΝΔΙΝΩ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ	ΕΓΚΕΚΡΙΜΕΝΟΝ	£ 1.000.000
»	ΚΑΤΑΒΕΒΛΗΜΕΝΟΝ	600.000
»	ΑΠΟΘΕΜΑΤΙΚΟΝ	235.000

ΥΠΟΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ. — Έν ΕΛΛΑΔΙ, ΑΙΓΥΠΤΩ, ΤΟΥΡΚΙΑ, ΚΥΠΡΩ

ΕΝ ΕΛΛΑΔΙ. — Κεντρικόν Κατάστημα: ΑΘΗΝΑΙ. — 26 'Υποκαταστήματα.
'Επίσης 'Ανταποκρίται καθ' άπασαν τὴν Χώραν.

ΕΝ ΑΙΓΥΠΤΩ. — Κεντρ. Κατάστημα: ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑ. — 10 Πρακτορεία.
ΕΝ ΤΟΥΡΚΙΑ. — 'Υποκαταστήματα εν ΚΩΝ)ΠΟΛΕΙ (Σαμπούλ και Γαλατῶν).
ΕΝ ΚΥΠΡΩ. — 'Υποκαταστήματα εν ΛΕΥΚΩΣΙΑ, ΛΑΡΝΑΚΙ, ΛΕΜΗΣΣΩ.

ΤΡΑΠΕΖΙΤΙΚΑΙ ΕΡΓΑΣΙΑΙ ΠΑΣΗΣ ΦΥΣΕΩΣ

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΓΑΤΣΙΟΣ

ΔΙΑΘΕΤΕΙ ΤΑ ΔΥΟ ΤΕΛΕΙΑ ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΚΟΥΡΕΙΑ ΤΩΝ ΠΑΡΙΣΙΩΝ

ΔΙΑ ΚΥΡΙΑΣ ΚΑΙ ΚΥΡΙΟΥΣ

3, Rue de la HARPE και 1, Rue HAUTEFEUILLE

Τέχνη ΕΛΛΗΝΙΚΗ, περιποιήσις ΑΜΕΡΙΚΑΝΙΚΗ, ondulations, shampooing, mas-
sage américain, manucure, pédicure κ.λ.π. — ΤΑΧΥΤΗΣ — ΕΥΘΗΝΙΑ.

Τὸ μόνον 'Ελληνικὸν ΣΤΙΛΒΩΤΗΡΙΟΝ εν Παρισίους, 3, Rue de la Harpe.

ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΟΝ ΓΥΝΑΙΚΕΙΩΝ ΥΠΟΔΗΜΑΤΩΝ ΤΕΛΕΥΤΑΙΟΥ ΣΥΡΜΟΥ

ΥΟΝΟΥ & CIE

16, Rue des Solitaires — PARIS

Προμηθεύει των ΜΕΓΑΛΕΥΤΕΡΩΝ καταστημάτων ΠΑΡΙΣΙΩΝ, ΑΓΓΛΙΑΣ
και ΑΜΕΡΙΚΗΣ. Παράγει και δι' έλληνογραφίας.

BANK FOR FOREIGN EXCHANGE

C. ALEVRAS — R. C. Seine 246.511

10, Rue des Pyramides (Avenue de l'Opéra), PARIS (1er)

Τηλεγραφική Διεύθυνσις: BANKCHANGE. — Τηλέφ.: Gutenberg 14-06, 14-07
Métro: Pyramides, Palais-Royal, Tuileries.

Τμήμα ΤΑΞΕΙΔΙΩΝ: Έκδοσις εισιτηρίων δι' όλες τὰς σιδηροδρομικάς, αεροπορικάς
και άπαισιόχους εταιρίας, δηνειά και συμβολαί όφέλμοι διὰ τὸς ταξιδιώτας.
Τμήμα ΑΠΟΣΤΟΛΗΣ ΕΜΠΟΡΕΥΜΑΤΩΝ: παντός είδους, δι' όλα τὰ μέρη του Κό-
σμου. Εἰδικῶς διὰ τὴν Ελλάδα και τὴν Έγγον Ἀνατολήν.
Τμήμα ΔΕΦΑΛΕΙΑΣ: εναντι παντός κινδύνου (contre tous risques).
Τμήμα REMBOURSEMENTS: Ἀναλαμβάνει τὴν εἰσπράσιν των άποσταλέντων έμπο-
ρευμάτων από τὸν ποσάλητην.
Τμήμα EMBALLAGE: Ἀναλαμβάνει νὰ παραλάβῃ έμπορεύματα πάσης φύσεως (δα-
νά, βιβλία, έπιτά, άποκρίντα κ.λ.π. χυτά (en vrac) από τὴν κατοικίαν του άποστολέως, νὰ
τὰ δεματοποιήσῃ (emballer) και νὰ τὰ άποστείλῃ προς οἰανδήποτε διεύθυνσιν.

ΑΝΕΚΔΟΤΑ ΑΠΟ ΤΗ ΖΩΗ ΤΟΥ ΤΟΛΣΤΟΗ

ΑΡΘΡΟ ΤΗΣ ΚΟΡΗΣ ΤΟΥ ΤΟΛΣΤΟΗ ΓΡΑΜΜΕΝΟ ΓΙΑ ΤΟΝ « ΑΓΩΝΑ »

Δημοσιεύουμε σήμερα το δεύτερο άρθρο που η κόρη του Τολστόη είχε την εξαιρετική ευχαρίστηση να γράφει ειδικά για τον « ΑΓΩΝΑ » :

Στη Γιάσναγια-Πολιάνα κατοικούσε μαζί μας η θείτσα Τατιάνα Αλεξάνδροβνα Εργκόλσκιγια που αναθρέψε τον πατέρα μου και τα αδέρφια του.

Είχαμε μακρινή συγγένεια μαζί της. Ο πατέρας την όνομαζε «θείτσα» από συνήθειά, όπως λέει στα «Πρώτα του απομνημονεύματα»: «... γιατί ο βαθμός της συγγενείας μας ήταν τόσο μακρινός, που δεν μπορούσα ποτέ μου να τον θυμηθώ, αλλά όπως ο Βούδας με τον πληγωμένο κύνιο, έτσι και κείνη από τη λατρεία που είχε για μας είχε, με το δικαίωμα της, την πρώτη θέση στην ανατροφή μας. Και το νοιώθαμε. Ήνοιωθα σπινθήρες ένθουςιασμού άνεπιωτης αγάπης για κείνην. Θυμώμαι, μιά φορά ήμουν α πέντε χρονών, επάνω στο μιντέρι, έπεσα στο λαμό της. Χαϊδεύοντας μ' άγγιξε με το χέρι της, το άρπαξα κι άρχισα να το φιλώ και να κλαίω από άνέκφραστη αγάπη.»

Νομίζω πως ο πατέρας, πριν το γάμο του, δεν είχε για κανένα τόσο σεβασμό και τόσο αγάπη, όσο για αυτήν την ήμερη, ευγενική και γαλήνια γερουσία.

» Η θεία Τιτιάνα Αλεξάνδροβνα, γράφει στα απομνημονεύματά του, είχε την μεγαλύτερη επίδραση στη ζωή μου. Η επίδραση της ήταν πρώτα πρώτα, ότι μου έμαθε ακόμα από παιδί την ψυχική ήδονή της αγάπης. Δεν μ' ούτ η ν' έδιδε μ' έλ ό γ ι α, α λ λ α μ' έ — όχι με λόγια, αλλά με όλόκληρη την ύπαρξή της μου έφύτευσε την αγάπη. Έβλεπα, κι' ήνοιωθα πόσο ευχαριστιότανε ν' αγαπά και να νοιώδη την ευτυχία της αγάπης. Αυτό ήταν το πρώτο. Το δεύτερο ότι μου δίδαξε τα θέληγγοτα της μο' αξιάς. »

Η Τατιάνα Αλεξάνδροβνα αφιερώνοντας όλόκληρη τη ζωή της στα μικρά όρφανά, άπαρηγόρησε την άτομική της ευτυχία.

» Μέσα στα χαρτιά που άφησε, γράφει ο πατέρας μου, βρέθηκε η ακόλουθη σημείωση, γραμμένη το 1836, έξη χρόνια ύστερ' από το θάνατο της μητέρας :

Στις 16 Αυγούστου 1836 ο Νικόλαος (ο πατέρας του Α. Τολστόη) μ' έκαμε σήμερα μιά παράξενη πρόταση — να τόν παντρεφθώ, να χρησιμοποιώ σαν μητέρα στα όρφανά παιδιά του και ποτέ να μ'ην τ' άγκαταλίπω. Αρνήθηκα την πρώτη πρόταση, ύποσχεθκα να εχτελέσω τη δεύτερη, όσο ζώ.

» Αυτά είχε γράψει, μ' ποτέ της, ούτε σε μ'ς ούτε σε κανένα, δεν είχε αναφέρει τίποτα.»

Από την εποχή εκείνη η ζωή των παιδιών του Ν. Τολστόη είχε γίνει δική της ζωής. Μου φαίνεται ότι είχε ξεχωρίσει αγάπη για τον πατέρα μου.

Η αλήθεια είναι πως όταν παντρεύτηκε η μοναδική αδελφή του η Σεργκέι έφυγε για να ζήσει στο κτήμα Πιρόγκοβο που πήρε ύστερα από το μοίρασμα η θείτσα έμεινε να ζήσει με τον πατέρα. Έτσι όρφανός από πατέρα και μητέρα, όλόμ'όναχος, παλληκαράκι, της έδωσε δηλ. εκείνη την αγάπη που είχε για τους γονιούς. Πάντα θυμώτανε πως τ' έφημο' σπατάλα της Γιάσναγιας-Πολιάνας, καθόταν κάποιος που λατρεύει τη ψυχή του, που τρέμει για τη γεμάτη πάθος και σαγήνημένη του φύση, και με λαχτάρα καρτερεί ν'ά του.

Νομίζω, πως η συνείδηση αυτή πολλές φορές του συγκρατούσε το όρμητικό του πάθος.

Της γράφει « πως αν προσπαθώ να γίνω καλύτερος, το κάνει μόνο και μόνο για το χατήρι της.»

Οπου κι' αν πήγαινε ο πατέρας έγραφε τακτικά στη θείτσα και με άνυπομονή περίμενε τα γράμματά της. Αδύνατο να ζήση χωρίς αυτή κι' αν άργούσε να λάβη, άνυσουχούσε, πικραινότανε και της έκανε χίλια παράπονα.

« Τα γράμματά σας δεν είνε για μένα άπλη' ευχαρίστηση », της γράφει από την Σιμπεριούπολη, το 1855 « είνε το μεγαλύτερο αγαθό, γίνουμαι θλιβελά άλλος άνθρωπος, γίνουμαι καλύτερος όταν παίρνω ένα από τα γράμματά σας, και το διαβάσω ένα-τέ φορές, γίνουμαι τόσο ευτυχής, που καθισιό δεν έχω θέλω να το διαβάσω σε άλλους κι' αν έτυχε να έβωκείλω κάποιον, άμα πάω το γράμμα σας σταματώ και ένα-σκεδιάζω με τι τρόπο μπορώ να γίνω καλύτερος. »

Αυτή η θείτσα είναι εκείνη που τον έσπρωξε στη συγγραφή και δράση. Πράγματι ο πατέρας, σε ηλικία 23 χρονών, της έγραφε από την Τιφλίδα.

» ... Θυμάστε, ακριβή μου θείτσα, την

συμβουλή που με είχατε δώκη να γράφω μυθιστορήματα ; Να το λοιπόν, ακολουθώ τη συμβουλή σας, και οι άσυχολίες μου που σ'άς έγραφα στρέφονται προς τη φιλολογία. Ακόμα δ'έν ξαίρω αν καμμι άφο-ο' ά'διούσε το φώς αυτά που γράφω ή αλήθεια όμως είνε πως η δουλειά αυτή άπα-σχολεϊ την προσοχή μου και προχώρησα πολύ ώστε αδύνατο να τ' άφήσω στη μέση.

Εκείνο που έγραφε τότες ήταν « Η Ιστορία της παιδικής του ηλικίας » που τυπώθηκε άργότερα, τον Σεπτέμβρη του 1852, στο περιοδικό « ό Σοβρεμμένικ ».

Το 1852 της έγραφε από τον σταθμό Μαζντόν τα όνειρά του για τον γυρισμό του από τον Καύκασο όταν θά ζήσει και πάλι μαζί της στη Γιάσναγια Πολιάνα.

» Αν με κάνανε αυτοκράτορα της Ρωσίας, αν μου δίνανε την Περού, — με λίγα λόγια αν παρουσιαζότανε ή μάγισσα με το μαγικό της ραβδί και μ' έρωτούσε τι επιθυμώ, θά της έλεγα, βάζοντας το χέρι πάνω στην καρδιά, πως επιθυμώ να πραγματοποιηθώ το όνειρο μου — νάμαι πάντα μαζί σας. ... Πάλι κλαίω. Γιατί άραγε κλαίω, όταν σ'άς σκέπτομαι. Οποιοσδήποτε συμφορές κι' αν μου έρθουν, δεν θά θεωρήσω τον εαυτό μου δυστυχή ενόσω έσείς ζήτε.

» Θυμάστε τον χωρισμό μας κοντά στ' παρακλήσι της Παναγίας των Ιβήρων, όταν έφευγα για το Καζάν ; Τότες, ίσα ίσα τη στιγμή του χωρισμού ένωσα σαν από εμπνευση τι σταθήκατε για μένα, και παρ' όλο που ακόμα μικρό παιδάκι, με τ' άκουσα μου και με μερικές κομμένες φρασούλες, μπόρεσα να σ'άς δώσω να καταλάβετε τι ήνοιωθα. ... »

Το 1852, όταν ήτανε στο Πιατιγκόρσκ του Καυκάσου, όνειροπολεί να την ξαναδύ.

» Υστερ' από μερικους μήνες, της γράφει, αν ό Θεός δέ μου χαλάση τ'ά σχέδια, θά είμαι κοντά σας και με την αγάπη και την περιποίησή μου θά μπορέσω ίσως ν' ανταποδώσω ένα μικρό κομμάτι απ' όσα μ' έκάματε.

Τόσο μου είναι ζωντανή ή ανάμνησή σας, που άμα έγραφα αυτά τ'ά λόγια στάθηκα για λίγα λεπτά μπροστά στο γράμμα, προσπαθώντας να φανταστώ την ευτυχισμένη εκείνη στιγμή, όταν θά σ'άς ξαναδύ, όταν θά κλάψετε από χαρά μόλις με δήτε, κι' όταν θά κλάψω κι εγώ σαν τον παιδί, φιλώντας το χέρι σας. ... »

Από τη μεγάλη του αγάπη για κείνην, ο πατέρας πάντα επιθυμούσε κάποιος από την οικογένειά του να επαναλάβη στο πρόσωπο του τη μορφή εκείνης.

Μ' έδωκε το όνομα Τατιάνα όπως με το έλεγε και με το έγραφε, επιθυμούσε να επαναλάβω τη ζωή της. Αλλόμονο ! Ούτ' εγώ ούτε ή ζωή μου καθόλου δεν μοιάσαμε εκείνης.

Τη μέρα που γεννήθηκε το μοναδικό μου βρέφος, ή κόρη μου Τάνια, που της αφιερώνω τ' άνέκδοτα απομνημονεύματά μου, ο πατέρας μπήκε στο δωμάτιο και ταραγμένος από τη συγκίνηση με είπε πως εκείνη τη νύχτα είδε στον ύπνο του τη θείτσα Τατιάνα Αλεξάνδροβνα. Είπε πως ή επιθυμία του είναι να όνομάσουνε το νεογέννητο Τατιάνα. Φυσικά κι' εγώ κι' ό άντρας μου δίχως συζήτηση του κάμαμε το χατήρι.

Η Τάνια ήτανε μόλις πέντε χρονών, όταν πέθανε ο παπούς της κι' έτσι δεν μπόρεσε εκείνος να κρίνη κατά πόσο ή κόρη μου άξιζε το όνομα της αγαπημένης θείτσας.

Όταν ο πατέρας παντρεύτηκε, ή θείτσα με μεγάλη αγάπη ύποδέχτηκε την μητέρα. Η μαμά κατάλαβε την όμορφη της ψυχή και ήτανε όλο περιποίηση κι αγάπη.

Όταν ή οικογένεια μας άρχισε να πληθαίνη με τ'α παιδιά τ'ά νεογέννητα, ή θείτσα επέμενε να την μεταφέρουνε στο κάτω πάτωμα και να δώκουνε το δωμάτιο της στα παιδιά.

Νά, πως ο πατέρας διηγείται αυτό το μέρος :

« Όταν πιά ήμουν παντρεμένος κι' ή γρηά ή θείτσα άρχισε να έξασθενή, μιά μέρα φύλαξε όταν πήγα στο δωμάτιο της, γύρισε το πρόσωπο — για να μη φανή πως θέλει να κλάρη — και με είπε :

« ... Να αγαπητοί μου, το δωμάτιο μου είναι πολύ καλό και θά σ'άς χρειασθώ. Αν όμως πεθάνω μέσα σ' αυτό — είπε με τρεμάμενη φωνή — θά σ'άς μείνη δυσάρεστη άνάμνηση. Μεταφέρετε με λοιπόν για να μη πεθάνω εδώ μέσα. »

Ο πατέρας βαθειά συγκινημένος με τη νέα αυτή έκδηλωση της έθελουσίας της ύπακουσε στην έπίμονη επιθυμία της.

*From Journal Agon
C. Constanantine Tolstoy*